Izdevējs: Saeima
Veids: likums
Pieņemts: 07.04.2004.
Stājas spēkā: 01.05.2004.

Publicēts:
Latvijas Vēstnesis, 65, 27.04.2004.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 10, 29.04.2004.

Attēlotā redakcija: 13.11.2026. - 31.12.2026.

Grozījumi:

27.09.2007. likums / LV, 168, 18.10.2007.; Ziņotājs, 22, 22.11.2007. / Stājas spēkā 01.11.2007.
23.10.2008. likums / LV, 174, 07.11.2008.; Ziņotājs, 23, 11.12.2008. / Stājas spēkā 21.11.2008.
22.09.2011. likums / LV, 161, 12.10.2011. / Stājas spēkā 26.10.2011.
19.09.2013. likums / LV, 194, 04.10.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
23.11.2016. likums / LV, 241, 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
14.12.2017. likums / LV, 250, 15.12.2017. / Stājas spēkā 16.12.2017.
Satversmes tiesas 06.06.2018. spriedums / LV, 112, 07.06.2018. / Stājas spēkā 07.06.2018.
14.03.2019. likums / LV, 61, 27.03.2019. / Stājas spēkā 01.05.2019.
17.12.2020. likums / LV, 250, 29.12.2020. / Stājas spēkā 12.01.2021.
09.12.2021. likums / LV, 246, 21.12.2021. / Stājas spēkā 04.01.2022.
14.11.2024. likums / LV, 230, 26.11.2024. / Stājas spēkā 10.12.2024.
05.12.2024. likums / LV, 239A, 09.12.2024. / Stājas spēkā 10.12.2024.
06.11.2025. likums / LV, 225, 21.11.2025. / Stājas spēkā 22.11.2025.
15.10.2026. likums / LV, 210, 30.10.2026. / Stājas spēkā 13.11.2026.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums

I nodaļa
Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

(1) Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **apdrošināšanas atlīdzība** — naudas summa, ko izmaksā, vai pakalpojums, par kuru veic samaksu zaudējumu atlīdzināšanai;

2) **apdrošināšanas gadījums** - ceļu satiksmes negadījums, kurā, transportlīdzekli negadījuma brīdī lietojot transporta funkcijai, neatkarīgi no transportlīdzekļa lietošanas vietas un tā, vai transportlīdzeklis atradies

kustībā, ir nodarīti zaudējumi trešajai personai vai tās mantai un kuram iestājoties paredzēta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa;

3) **apdrošināšanas līgums** — vienošanās, saskaņā ar kuru transportlīdzekļa īpašnieks uzņemas saistības maksāt apdrošināšanas prēmiju noteiktajā termiņā un apmērā, kā arī izpildīt citas noteiktās saistības, bet apdrošinātājs uzņemas saistības izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, iestājoties apdrošināšanas gadījumam;

4) **apdrošināšanas polise** — apdrošinātāja izsniegts noteikta parauga dokuments, kas apliecina, ka transportlīdzekļa īpašnieks un apdrošinātājs ir noslēguši apdrošināšanas līgumu;

5) **apdrošināšanas prēmija** — apdrošināšanas līgumā noteiktais maksājums par transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;

6) **apdrošinātājs** — persona, kurai ir tiesības veikt transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu un kura ir Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja (turpmāk arī — Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs) biedrs;

7) **apdrošinātāja atbildības limits** — maksimālais izmaksājamās apdrošināšanas atlīdzības apmērs;

8) **cietusī persona** — fiziskā persona, kurai ceļu satiksmes negadījumā nodarīts veselības kaitējums, izņemot ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa vadītāju;

8^1) **izziņa par apdrošināšanas vēsturi** — Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja vai citas dalībvalsts kompetentās institūcijas vai apdrošināšanas sabiedrības izsniegta izziņa par apdrošināšanas atlīdzības prasījumiem saistībā ar transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja obligāto civiltiesisko atbildību par trešajai personai nodarītajiem zaudējumiem attiecībā uz vienu vai vairākiem transportlīdzekļiem vismaz pēdējo piecu gadu periodā vai par to, ka šādi apdrošināšanas atlīdzības prasījumi nav bijuši;

9) *(izslēgts ar 27.09.2007. likumu)*;

10) **saskaņotais paziņojums** — veidlapa (papīra vai elektroniskā formā), kuru ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu vadītāji aizpilda negadījuma vietā, ar parakstu apliecinot negadījuma norises apstākļus, faktus un negadījuma shēmu;

10^1) **tiešā zaudējumu regulēšana** — zaudējumu atlīdzināšanas sistēma, kad apdrošinātājs, kas apdrošinājis zaudējumus nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, pilnvaro civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju, kas apdrošinājis transportlīdzekļa īpašnieku, kuram nodarīti zaudējumi, veikt šajā likumā noteiktās darbības vai daļu no tām, lai trešā persona saņemtu apdrošināšanas atlīdzību;

11) **teritorija, kur transportlīdzeklis parasti atrodas**, —

a) tās valsts teritorija, kurā transportlīdzeklim piešķirts valsts reģistrācijas numurs un izsniegta atbilstoša valsts reģistrācijas numura zīme (turpmāk — numura zīme) neatkarīgi no tā, vai šī numura zīme ir pastāvīga vai pagaidu,

b) ja kāda veida transportlīdzeklim nav nepieciešama reģistrācija, bet tam ir numura zīmei analoga atšķirības zīme, — tās valsts teritorija, kurā izsniegta atšķirības zīme,

c) ja kāda veida transportlīdzeklim nav nepieciešama ne numura zīme, ne atšķirības zīme, — tās valsts teritorija, kurā pastāvīgi dzīvo transportlīdzekļa īpašnieks vai tiesīgais lietotājs,

d) ja transportlīdzeklis ir bez numura zīmes vai ja tam ir numura zīme, kas neatbilst šim transportlīdzeklim, un transportlīdzeklis ir iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā, — tās valsts teritorija, kurā ceļu satiksmes

negadījums noticis;

12) **transportlīdzeklis** —

a) sauszemes mehāniskais transportlīdzeklis, tai skaitā piekabe (puspiekabe), kas ir reģistrējams Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā, vai vietējā pašvaldībā vai ir reģistrēts ārvalstī,

b) tramvajs, kas ir reģistrējams vietējā pašvaldībā;

c) elektroskrejritenis, kas ir reģistrējams Ceļu satiksmes drošības direkcijā;

d) pašgājējs velosipēds, kas ir reģistrējams Ceļu satiksmes drošības direkcijā;

13) **transportlīdzekļa īpašnieks** — fiziskā vai juridiskā persona, kurai pieder transportlīdzeklis vai uz kuras vārda reģistrēts transportlīdzeklis;

14) **transportlīdzekļa tiesīgais lietotājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kura nav transportlīdzekļa īpašnieks, bet uz pilnvaras, īres līguma vai cita tiesiska pamata lieto transportlīdzekli;

15) **trešā persona** — jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kurai ceļu satiksmes negadījuma dēļ ir nodarīti zaudējumi un pienākas apdrošināšanas atlīdzība. Šā likuma 31.panta piektajā un septītajā daļā minētajos gadījumos par trešo personu uzskatāms ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieks vai tiesīgais lietotājs.

(2) Likumā lietotie termini "speciālā militārā tehnika" un "speciālās militārās tehnikas piekabe" atbilst Ceļu satiksmes likumā lietotajiem terminiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011., 09.12.2021., 14.11.2024., 05.12.2024. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025. Pirmās daļas 12. punkta "d" apakšpunkts stājas spēkā 01.05.2026. Sk. pārejas noteikumu 32. punktu)

2.pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir aizsargāt ceļu satiksmes negadījumos cietušo trešo personu intereses un reglamentēt tiesiskās attiecības starp transportlīdzekļu īpašniekiem, tiesīgajiem lietotājiem un apdrošinātājiem sakarā ar transportlīdzekļu īpašnieku un tiesīgo lietotāju civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu.

II nodaļa
Apdrošināšanas objekts un apdrošināšanas līguma veidi

3. pants. Obligātās apdrošināšanas objekts un pienākums

(1) Obligātās apdrošināšanas objekts ir transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskā atbildība (turpmāk — īpašnieka civiltiesiskā atbildība) par ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu trešajai personai, lietojot transportlīdzekli transporta funkcijai, neatkarīgi no transportlīdzekļa lietošanas vietas un tā, vai transportlīdzeklis atradies kustībā.

(2) Īpašnieka civiltiesisko atbildību par katru atbilstoši šā panta pirmajai daļai lietoto transportlīdzekli, noslēdzot apdrošināšanas līgumu, apdrošina ikviens transportlīdzekļa īpašnieks vai, ja transportlīdzeklis nodots tirdzniecībā, - tirdzniecības uzņēmums (komersants). Ja īpašnieks nodevis lietošanā citai personai transportlīdzekli, par kuru nav

noslēgts apdrošināšanas līgums vai transportlīdzekļa lietošanas laikā ir beidzies apdrošināšanas līguma termiņš, apdrošināšanas līgumu īpašnieka vārdā slēdz transportlīdzekļa tiesīgais lietotājs. Transportlīdzekļa īpašniekam ir pienākums noslēgt apdrošināšanas līgumu, ja to nav noslēdzis transportlīdzekļa tiesīgais lietotājs.

(2^1) Transportlīdzekļa īpašniekam vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam transportlīdzekļa turētājam ir tiesības neveikt īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ja transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai ārpus publiski pieejamas vietas (kur ir ierobežota piekļuve trešajām personām un mazināta iespēja nodarīt zaudējumus tām vai to mantai) un atbilstoši ceļu satiksmi regulējošiem normatīvajiem aktiem ir veikti nepieciešamie pasākumi, tostarp tādi pasākumi, kas novērš transportlīdzekļa izkustēšanos un lietošanu bez transportlīdzekļa vadītāja ziņas.

(3) Šā panta otrajā daļā noteiktā apdrošināšanas pienākuma nav:

1) transportlīdzekļa īpašniekam, kurš:

a) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā no uzskaites noņemtu transportlīdzekli nodevis tirdzniecības uzņēmumam (komersantam) tirdzniecībai,

b) nodevis transportlīdzekli līzingā citai personai,

c) normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajā kārtībā uz laiku ir pārtraucis transportlīdzekļa reģistrāciju valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā;

2) transportlīdzekļa tiesīgajam lietotājam, kurš:

a) ir darba tiesiskajās vai dienesta attiecībās ar transportlīdzekļa īpašnieku vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — ar transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādīto transportlīdzekļa turētāju,

b) piedalās ceļu satiksmē izmēģinājuma braucienā ar tirdzniecībai paredzētu transportlīdzekli, kuru tirdzniecības uzņēmums (komersants) normatīvajos aktos par transportlīdzekļu tirdzniecību noteiktajā kārtībā aprīkojis ar tirdzniecības numura zīmēm,

c) transportlīdzekļa līzinga gadījumā ir transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs, kas normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajā kārtībā uz laiku ir pārtraucis transportlīdzekļa reģistrāciju valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.03.2019., 14.11.2024., 05.12.2024. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

3.^{1} pants. Obligātās apdrošināšanas izņēmums

(1) Īpašnieka civiltiesisko atbildību par Latvijas Republikas Nacionālo bruņoto spēku reģistrā reģistrētas speciālās militārās tehnikas un speciālās militārās tehnikas piekabes (turpmāk kopā — speciālā militārā tehnika) lietošanu ceļu satiksmē neapdrošina.

(2) Īpašnieka civiltiesiskās atbildības gadījumā trešajai personai speciālās militārās tehnikas nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas kārtību regulē šā likuma 41.^{1} un 41.^{2} pants.

(17.12.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.12.2021. likumu, kas stājas spēkā 04.01.2022.)

4.pants. Apdrošināšanas līguma veidi

Ir šādi apdrošināšanas līgumu veidi:

1) standartlīgums;

2) robežapdrošināšanas līgums;

3) starptautiskais apdrošināšanas līgums (turpmāk arī — Zaļā karte).

4.[1] pants. Apdrošināšanas līguma slēgšana

(1) *(Izslēgta no 01.07.2025. ar 14.11.2024. likumu. Sk. pārejas noteikumu 28. punktu)*

(2) *(Izslēgta no 01.07.2025. ar 14.11.2024. likumu. Sk. pārejas noteikumu 28. punktu)*

(3) Slēdzot apdrošināšanas līgumu, apdrošinātājs līguma noslēgšanas brīdī nodod datus par noslēgto līgumu sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas informācijas sistēmai un izsniedz vai nosūta apdrošinājuma ņēmējam apdrošināšanas polisi un norādi uz publiski pieejamu sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas informācijas avotu tīmekļvietnē, kur iespējams bez maksas pārliecināties par apdrošināšanas līguma spēkā esību.

(27.09.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024. Grozījums par pirmās un otrās daļas izslēgšanu un trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 01.07.2025. Sk. pārejas noteikumu 28. punktu)

5.pants. Standartlīgums

(1) Standartlīgums ir apdrošināšanas līgums, kas tiek noslēgts attiecībā uz:

1) Latvijas Republikā reģistrētu vai atsavinātu transportlīdzekli;

2) citā Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā atsavinātu vai no uzskaites noņemtu transportlīdzekli, lai to izvestu no attiecīgās valsts un reģistrētu Latvijas Republikā;

3) *(izslēgts ar 22.09.2011. likumu)*;

4) *(izslēgts ar 22.09.2011. likumu)*;

5) tirdzniecībai paredzētu transportlīdzekli, kuru tirdzniecības uzņēmums (komersants) normatīvajos aktos par transportlīdzekļu tirdzniecību noteiktajā kārtībā aprīkojis ar tirdzniecības numura zīmēm.

(2) Lai noslēgtu standartlīgumu attiecībā uz jaunu un Latvijas Republikā, kā arī citās valstīs agrāk nereģistrētu transportlīdzekli, to vispirms reģistrē Latvijas Republikā.

(3) Standartlīgums ir spēkā Eiropas Ekonomikas zonas valstīs un citās valstīs, kas pievienojušās 2002.gada 30.maija daudzpusējam nolīgumam starp Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu un citu asociēto valstu nacionālajiem apdrošināšanas birojiem.

(27.09.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011. un 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

6.pants. Robežapdrošināšanas līgums

(1) Robežapdrošināšanas līgums ir apdrošināšanas līgums, kas tiek noslēgts attiecībā uz transportlīdzekli, kurš reģistrēts valstī, kas nav Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai cita valsts, kas pievienojusies 2002. gada 30. maija

daudzpusējam nolīgumam starp Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu un citu asociēto valstu nacionālajiem apdrošināšanas birojiem, ja Latvijas Republikā tā vadītājs nevar uzrādīt Latvijas Republikas teritorijā spēkā esošu transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgumu.

(2) Robežapdrošināšanas līgums ir spēkā Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā un Šveices Konfederācijā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 14.03.2019., 14.11.2024. un 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

7.pants. Starptautiskais apdrošināšanas līgums (Zaļā karte)

(1) Starptautiskais apdrošināšanas līgums (Zaļā karte) ir apdrošināšanas līgums, kas tiek noslēgts attiecībā uz transportlīdzekli, kurš reģistrēts Latvijas Republikā un piedalās ceļu satiksmē valstī, kas ir Zaļās kartes sistēmas dalībvalsts, uz kuru neattiecas 2002. gada 30. maija daudzpusējais nolīgums starp Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu un citu asociēto valstu nacionālajiem apdrošināšanas birojiem. Par starptautisko apdrošināšanas līgumu (Zaļo karti) uzskatāms arī tāds starptautiskais apdrošināšanas līgums, kas noslēgts attiecībā uz transportlīdzekli, kurš reģistrēts valstī, kas nav Zaļās kartes sistēmas dalībvalsts, ja šāda līguma noslēgšana paredzēta starptautiskajos līgumos.

(2) Zaļā karte ir spēkā apdrošināšanas polisē norādītajās valstīs.

(3) Latvijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa īpašnieks starptautisko apdrošināšanas līgumu var noslēgt tikai ar apdrošinātāju, kas ir Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja biedrs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024. Pirmās daļas pirmā teikuma jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2025. Sk. pārejas noteikumu 28. punktu)

8.pants. Apdrošināšanas polise un tās dublikāts

(1) *(Izslēgta no 01.07.2025. ar 14.11.2024. likumu. Sk. pārejas noteikumu 28. punktu)*

(2) Rakstveida apdrošināšanas polises neesamība neietekmē apdrošināšanas līguma spēkā esamību.

(3) *(Izslēgta no 01.07.2025. ar 14.11.2024. likumu. Sk. pārejas noteikumu 28. punktu)*

(27.09.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 28. punktu)

9.pants. Apdrošināšanas līguma termiņš un spēkā stāšanās

(1) Standartlīgumu slēdz uz vienu, trim, sešiem, deviņiem vai 12 mēnešiem, izņemot gadījumu, kad:

1) transportlīdzeklis reģistrēts uz laiku. Šādā gadījumā standartlīgumu var slēgt arī līdz transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā derīguma termiņa beigām, nepārsniedzot 12 mēnešus;

2) transportlīdzeklis noņemts no uzskaites Latvijas Republikā un tam dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē. Šādā gadījumā standartlīgumu var slēgt arī uz transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādīto termiņu;

3) *(izslēgts no 01.07.2021. ar 17.12.2020. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 21. punktu)*;

4) transportlīdzeklim izsniegta tranzīta numura karte. Šādā gadījumā standartlīgumu slēdz uz tranzīta numura kartē norādīto derīguma termiņu;

5) transportlīdzeklim izsniegta izmēģinājuma numura karte. Šādā gadījumā standartlīgumu slēdz uz izmēģinājuma numura kartē norādīto derīguma termiņu, nepārsniedzot 12 mēnešus;

6) tirdzniecības uzņēmumam (komersantam) izsniegtas tirdzniecības numura zīmes. Šādā gadījumā standartlīgumu slēdz uz tirdzniecības numura zīmes derīguma termiņu, nepārsniedzot 12 mēnešus.

(1^1) Ja transportlīdzeklis Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā atsavināts vai noņemts no uzskaites, lai to izvestu no attiecīgās valsts un reģistrētu Latvijas Republikā, tad standartlīgumu slēdz uz 30 dienām.

(2) Robežapdrošināšanas līgumu slēdz uz laiku no viena mēneša līdz 12 mēnešiem.

(3) Starptautisko apdrošināšanas līgumu (Zaļo karti) slēdz uz laiku no 15 dienām līdz 12 mēnešiem.

(4) Apdrošināšanas līgums stājas spēkā tā noslēgšanas brīdī vai apdrošināšanas līgumā noteiktajā laikā, bet ne vēlāk kā triju mēnešu laikā pēc tā noslēgšanas. Ja apdrošināšanas līgums stājas spēkā līdz pulksten 12.00, tad, aprēķinot šā līguma termiņa beigas, tā spēkā stāšanās diena ieskaitāma, bet, ja apdrošināšanas līgums noslēgts pulksten 12.00 vai vēlāk, — nav ieskaitāma.

(27.09.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.03.2019. un 17.12.2020. likumu, kas stājas spēkā 12.01.2021. Pirmās daļas ievaddaļas jaunā redakcija un 1.[1] daļa stājas spēkā 01.07.2021. Sk. pārejas noteikumu 21. punktu)

9.[1] pants. Apdrošināšanas līguma noslēgšanai nepieciešamie dati

(1) Apdrošināšanas līguma noslēgšanai ir nepieciešami:

1) personas dati (fiziskās personas vārds, uzvārds, personas kods vai juridiskās personas nosaukums, reģistrācijas numurs);

2) šādi dati par transportlīdzekli:

a) transportlīdzekļa reģistrācijas dati, ja izsniegta transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība,

b) dati, kas norādīti transportlīdzekļa īpašnieka īpašuma tiesības apliecinošā dokumentā, ja transportlīdzeklis atsavināts Latvijas Republikā vai ja tas atsavināts vai noņemts no uzskaites Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā, lai to izvestu no attiecīgās valsts un reģistrētu Latvijas Republikā,

c) dati, kas norādīti tranzīta numura kartē, ja transportlīdzeklim izsniegta tranzīta numura karte,

d) dati, kas norādīti izmēģinājuma numura kartē, ja transportlīdzeklim izsniegta izmēģinājuma numura karte,

e) dati, kas norādīti transportlīdzekļu tirdzniecībai paredzētā reģistrā, ja tirdzniecības uzņēmumam (komersantam) izsniegtas tirdzniecības numura zīmes,

f) dati, kas norādīti transportlīdzeklim izsniegtā licences kartītē pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili;

g) dati, kas norādīti par transportlīdzekli, kuram izsniegtas taksometra numura zīmes.

(2) Apdrošināšanas līgumā norāda:

1) šā panta pirmās daļas 2.punkta “a” apakšpunktā minētās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības numuru vai šā panta pirmās daļas 2.punkta “c”, “d” vai “e” apakšpunktā minēto dokumentu un tā numuru;

2) šā panta pirmās daļas 2.punkta “b” apakšpunktā minētā dokumenta veidu, izsniegšanas datumu un numuru, ja šāds numurs ir.

(3) Ja, slēdzot apdrošināšanas līgumu, apdrošinājuma ņēmējs sniedz apdrošinātājam tā pieprasīto informāciju apdrošinātā riska iestāšanās iespējamības novērtēšanai, apdrošinājuma ņēmējs ir atbildīgs par sniegtās būtiskās informācijas patiesumu.

(22.09.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.03.2019. un 17.12.2020. likumu, kas stājas spēkā 12.01.2021.)

9.[2] pants. Paziņošanai par apdrošināšanas līguma izbeigšanos pirms termiņa un neizmantotās apdrošināšanas prēmijas vai tās daļas atmaksu nepieciešamie dati

(1) Paziņošanai par apdrošināšanas līguma izbeigšanos pirms termiņa un neizmantotās apdrošināšanas prēmijas vai tās daļas atmaksu:

1) apdrošināšanas līguma slēgšanas brīdī apdrošinājuma ņēmējs norāda transportlīdzekļa īpašnieka vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā transportlīdzekļa turētāja un apdrošinājuma ņēmēja elektroniskā pasta adresi vai mobilā tālruņa numuru;

2) apdrošinātājs šīs daļas 1. punktā minētos datus pēc apdrošināšanas līguma noslēgšanas nosūta Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam un pēc nosūtīšanas šos datus dzēš.

(2) Tiklīdz apdrošināšanas līgums ir izbeidzies kādā no šā likuma 10. panta pirmajā daļā minētajiem gadījumiem, izņemot šā likuma 10. panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunktā un 11. punkta "b" apakšpunktā minēto gadījumu, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nosūta paziņojumu:

1) apdrošinātājam, kas noslēdzis apdrošināšanas līgumu, par to, ka apdrošināšanas līgums ir izbeidzies pirms termiņa;

2) transportlīdzekļa īpašniekam vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam transportlīdzekļa turētājam uz tā elektroniskā pasta adresi vai mobilā tālruņa numuru par to, ka apdrošināšanas līgums ir izbeidzies pirms termiņa;

3) apdrošinājuma ņēmējam uz tā elektroniskā pasta adresi vai mobilā tālruņa numuru par to, ka apdrošināšanas līgums ir izbeidzies pirms termiņa un personai ir tiesības uz neizmantotās apdrošināšanas prēmijas vai tās daļas atmaksu.

(3) Apdrošinājuma ņēmējs ir atbildīgs par šā panta pirmās daļas 1. punktā sniegtās informācijas patiesumu.

(09.12.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.01.2022. Pants stājas spēkā 01.07.2022. Sk. pārejas noteikumu 25. punktu)

10. pants. Apdrošināšanas līguma izbeigšana pirms termiņa

(1) Apdrošināšanas līgums izbeidzas pirms termiņa brīdī, kad:

1) transportlīdzeklim mainās īpašnieks:

a) pamatojoties uz transportlīdzekļa īpašnieka īpašuma tiesības maiņu apliecinošu ierakstu valsts vai

pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā,

b) pamatojoties uz transportlīdzekļa īpašnieka īpašuma tiesības apliecinošu dokumentu, kad transportlīdzeklis vēl nav pārreģistrēts valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā;

2) transportlīdzeklis, kuram ir citas Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Šveices Konfederācijas numura zīme un attiecībā uz kuru noslēgts apdrošināšanas līgums saskaņā ar šā likuma 5. panta pirmās daļas 2. punktu, tiek reģistrēts Latvijas Republikā;

3) transportlīdzeklim izsniegta tranzīta numura karte;

4) transportlīdzeklim izsniegtas taksometra numura zīmes;

5) transportlīdzeklim stājas spēkā licences kartīte pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili;

6) transportlīdzeklim izsniegts apliecinājums par tā norakstīšanu;

7) transportlīdzekļa līzinga gadījumā — mainās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs;

8) transportlīdzeklis normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nodots tirdzniecības uzņēmumam (komersantam) tirdzniecībai un par to izdarīta atzīme Ceļu satiksmes drošības direkcijas vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras reģistrā;

9) transportlīdzeklim mainās tā identifikācijas (šasijas) numurs, transportlīdzekli pārreģistrējot valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā;

10) transportlīdzeklis tiek izslēgts no valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistra;

11) transportlīdzeklis, kuram ir Latvijas Republikas numura zīme, tiek reģistrēts citā valstī, un šī informācija:

a) ir pieejama valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā,

b) nav pieejama valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā.

(2) Šā panta pirmās daļas nosacījumi neattiecas uz:

1) transportlīdzekļa līzinga gadījumiem, kad transportlīdzeklis tiek pārreģistrēts un tiek izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

a) transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs kļūst par transportlīdzekļa īpašnieku,

b) transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa īpašnieks kļūst par transportlīdzekļa turētāju,

c) mainās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa īpašnieks, nemainot transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādīto transportlīdzekļa turētāju;

2) gadījumiem, kad transportlīdzeklim apdrošināšanas līguma noslēgšanas brīdī:

a) ir bijušas izsniegtas taksometra numura zīmes un apdrošināšanas līguma darbības laikā tiek izsniegtas jaunas taksometra numura zīmes,

b) ir bijusi spēkā licences kartīte pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili un apdrošināšanas līguma darbības laikā stājas spēkā jauna licences kartīte pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili,

c) ir bijušas izsniegtas tranzīta numura zīmes un apdrošināšanas līguma darbības laikā tiek izsniegtas jaunas tranzīta numura zīmes.

(3) Apdrošināšanas līgums izbeidzas pirms termiņa — ar apdrošinātājam iesniegtajā pieteikumā norādīto laiku, bet ne agrāk kā ar pieteikuma iesniegšanas brīdi, ja transportlīdzekļa īpašnieks vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs (ja tas noslēdzis attiecīgu apdrošināšanas līgumu) iesniedz apdrošinātājam rakstveida pieteikumu par apdrošināšanas līguma izbeigšanu pirms termiņa un pievieno dokumentus, kas apstiprina šādu apstākļu iestāšanos:

1) transportlīdzeklis izgājis no īpašnieka, glabātāja vai lietotāja valdījuma nevis viņu vainas, bet citas personas prettiesisku darbību dēļ un par to ir paziņots attiecīgajām tiesībaizsardzības iestādēm normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā;

2) apdrošināšanas līgumā norādītajās ziņās ir kļūda;

3) tiek likvidēta juridiskā persona — transportlīdzekļa īpašnieks vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs;

4) tiek mainīts transportlīdzekļa īpašnieka vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā transportlīdzekļa turētāja nosaukums (juridiskajai personai) vai vārds vai uzvārds (fiziskajai personai);

5) apdrošinātājam anulēta licence sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas veikšanai;

6) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā uzsākta apdrošinātāja likvidācija;

7) transportlīdzeklim ir noņemtas taksometra numura zīmes atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem par transportlīdzekļu reģistrāciju, kas izdoti, pamatojoties uz Ceļu satiksmes likumu;

8) ir beidzies transportlīdzeklim izsniegtās licences kartītes pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili derīguma termiņš;

9) normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajā kārtībā uz laiku ir pārtraukta transportlīdzekļa reģistrācija valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā.

(4) Izbeidzot apdrošināšanas līgumu pirms termiņa šā panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunktā un 11. punkta "b" apakšpunktā minētajā gadījumā, transportlīdzekļa īpašniekam vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam transportlīdzekļa turētājam (ja tas noslēdzis attiecīgu apdrošināšanas līgumu) ir pienākums paziņot par šā panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunktā un 11. punkta "b" apakšpunktā minēto apstākļu iestāšanos nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu dienu laikā pēc to iestāšanās:

1) valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistram, pievienojot dokumentus, kas apstiprina šādu apstākļu iestāšanos;

2) apdrošinātājam, pievienojot dokumentus, kas apstiprina šādu apstākļu iestāšanos.

(5) Ja apdrošināšanas līgums izbeigts pirms termiņa šā panta pirmajā vai trešajā daļā minētajā gadījumā, apdrošinājuma ņēmējam, iesniedzot apdrošinātājam pieteikumu ne vēlāk kā septiņu dienu laikā pēc apdrošināšanas līguma izbeigšanas pirms termiņa un norādot norēķina konta numuru, kurā ieskaitāma neizmantotā apdrošināšanas

prēmija vai tās daļa, ir tiesības uz neizmantoto apdrošināšanas prēmiju vai tās daļu, kura atbilst:

1) atlikušajam laikposmam no apdrošināšanas līguma izbeigšanas dienas līdz apdrošināšanas līguma termiņa beigām un no kuras atskaitīti ne vairāk kā pieci procenti no apdrošināšanas prēmijas daļas par atlikušo periodu, ja apdrošināšanas līgums tiek izbeigts šā panta pirmās daļas vai trešās daļas 3., 4., 7., 8. vai 9. punktā minēto apstākļu dēļ un ja, pamatojoties uz attiecīgo apdrošināšanas līgumu, nav pieteikta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa;

2) atlikušajam laikposmam no apdrošināšanas līguma izbeigšanas dienas līdz apdrošināšanas līguma termiņa beigām, ja apdrošināšanas līgums tiek izbeigts šā panta trešās daļas 1., 2., 5. vai 6. punktā minēto apstākļu dēļ un ja, pamatojoties uz attiecīgo apdrošināšanas līgumu, nav pieteikta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa.

(6) Nokavējot šā panta piektajā daļā minēto termiņu, neizmantotā apdrošināšanas prēmija vai tās daļa tiek atmaksāta no brīža, kad tiek saņemts pieteikums par neizmantotās apdrošināšanas prēmijas vai tās daļas atmaksu.

(7) Šā panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunktā un 11. punkta "b" apakšpunktā minētajā gadījumā neizmantoto apdrošināšanas prēmiju vai tās daļu saskaņā ar šā panta piekto daļu atmaksā, ja informācija par minēto apstākļu iestāšanos ir iekļauta valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā.

(09.12.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

11.pants. Apdrošināšanas līguma spēkā esamība apdrošinātāja reorganizācijas vai likvidācijas gadījumā

(Izslēgts ar 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

12.pants. Apdrošināšanas prēmijas apmērs

(1) Apdrošināšanas prēmijas apmēru nosaka apdrošinātājs, ievērojot transportlīdzekļa veidu, lietošanas mērķi un citus risku ietekmējošus faktorus.

(2) Apdrošināšanas prēmijas apmēram, kas noteikts apdrošināšanas līguma slēgšanas brīdī, jābūt tādam, lai nodrošinātu apdrošināšanas līgumā noteikto saistību izpildi, kā arī segtu izdevumus, kas nepieciešami apdrošināšanas veikšanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

13.pants. Apdrošināšanas prēmijas apmēra noteikšana

(1) Noslēdzot apdrošināšanas līgumu, apdrošināšanas prēmijas apmērs transportlīdzekļa īpašniekam tiek noteikts, izvērtējot iepriekšējo apdrošināšanas līgumu darbības laikā izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību skaitu, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā konstatēto gadījumu skaitu, kad transportlīdzeklis vadīts, izdarot administratīvus pārkāpumus, par kuriem reģistrē pārkāpumu uzskaites punktus, un noziedzīgus nodarījumus pret satiksmes drošību, kā arī izvērtējot izziņā par apdrošināšanas vēsturi ietverto informāciju un citus risku ietekmējošus faktorus.

(2) Slēdzot apdrošināšanas līgumu, apdrošināšanas prēmijas apmēra noteikšanai transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs tiek pielīdzināts transportlīdzekļa īpašniekam:

1) transportlīdzekļa līzinga gadījumā;

2) gadījumā, kad saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 10. panta piekto daļu par transportlīdzekļa īpašnieku ir kļuvis nepilngadīgais.

(3) Ja apdrošināšanas prēmijas apmēra noteikšanā apdrošinātājs izmanto izziņu par apdrošināšanas vēsturi, apdrošinātājs ņem vērā minēto izziņu neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī tā izdota, un nepaaugstina apdrošināšanas

prēmiju atkarībā no transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja valstspiederības vai iepriekšējās dzīvesvietas dalībvalsts.

(4) Apdrošinātājs savā tīmekļvietnē norāda, kā tas apdrošināšanas prēmijas apmēra noteikšanā izmanto izziņu par apdrošināšanas vēsturi.

(27.09.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.03.2019. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024. Grozījumi pirmajā daļā un trešā un ceturtā daļa stājas spēkā 01.01.2025. Sk. pārejas noteikumu 27. punktu)

14.pants. Apdrošināšanas prēmijas samaksa

(1) Transportlīdzekļa īpašniekam ir pienākums samaksāt apdrošināšanas prēmiju apdrošināšanas līgumā noteiktajā termiņā un apmērā.

(2) Apdrošinātāja noteiktās apdrošināšanas prēmijas maksājums tiek samazināts par 40 procentiem, bet samazinājums nedrīkst pārsniegt 40 procentus no iepriekšējā kalendāra gadā noslēgto apdrošināšanas līgumu vidējās parakstītās apdrošināšanas prēmijas par 12 mēnešu periodu transportlīdzekļu īpašniekiem, kuri ir:

1) personas ar I un II grupas invaliditāti;

2) personas ar III grupas invaliditāti, kurām ir apgrūtināta pārvietošanās [to apliecina attiecīgs Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu komisijas atzinums (apdrošinot vieglo automobili)];

3) vecāki, aizbildņi vai audžuģimene, kura nodrošina nepilngadīga bērna ar invaliditāti aprūpi.

(2^1) Šā panta otrajā daļā noteiktais apdrošināšanas prēmijas maksājuma samazinājums piemērojams vienam transportlīdzekļa īpašnieka (fiziskās personas) īpašumā vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā turētāja (fiziskās personas) vienam viņa turējumā esošam vieglajam transportlīdzeklim, kura pilna masa ir līdz 3,5 tonnām. Attiecībā uz šā panta otrās daļas 3. punktā minētajiem tiesību subjektiem apdrošināšanas prēmijas maksājuma samazinājums, ievērojot šīs daļas pirmajā teikumā noteikto, piemērojams vienas personas (fiziskās personas) īpašumā vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā turētāja (fiziskās personas) turējumā esošam vienam transportlīdzeklim. Apdrošināšanas prēmijas maksājuma samazinājumu nepiemēro, ja transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā kā transportlīdzekļa turētājs ir norādīta juridiskā persona, neatkarīgi no tā, ka transportlīdzekļa īpašnieks ir šā panta otrajā daļā norādītā persona.

(2^2) Līdz kārtējā gada 1. martam Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pārskata šā panta otrajā un trešajā daļā noteikto apdrošināšanas prēmijas maksājuma maksimālo samazinājuma apmēru un publicē to savā tīmekļvietnē. Pārskatītais apdrošināšanas prēmijas maksājuma maksimālais samazinājuma apmērs piemērojams apdrošināšanas līgumiem, kurus slēdz, sākot no kārtējā gada 1. aprīļa līdz nākamā gada 1. martam.

(3) Apdrošinot traktortehniku vai tās piekabi, kas reģistrēta Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā, apdrošinātāja noteiktās apdrošināšanas prēmijas maksājums tiek samazināts par 30 procentiem, bet samazinājums nedrīkst pārsniegt 30 procentus no iepriekšējā kalendāra gadā noslēgto apdrošināšanas līgumu vidējās parakstītās apdrošināšanas prēmijas par 12 mēnešu periodu, noslēdzot apdrošināšanas līgumu ar transportlīdzekļa īpašnieku — zvejnieku saimniecību vai lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību, vai personu, kurai apdrošināšanas līguma noslēgšanas brīdī ir noteikts aktīva lauksaimnieka statuss Lauku atbalsta dienestā.

(4) Šā panta otrajā un trešajā daļā minēto apdrošināšanas prēmijas maksājuma samazinājumu apdrošinātājam kompensē Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs no Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas garantijas fonda (turpmāk — Garantijas fonds).

(5) Apdrošināšanas līgums nezaudē spēku, ja transportlīdzekļa īpašnieks līgumā noteiktajā termiņā nav veicis nepieciešamos maksājumus.

(6) Ja transportlīdzekļa īpašnieks apdrošināšanas līgumā noteiktajā termiņā nav samaksājis apdrošināšanas prēmiju, apdrošinātājs ir tiesīgs celt prasību tiesā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 23.10.2008., 17.12.2020., 14.11.2024., 06.11.2025. un 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

15.pants. Apdrošinātāja atbildības limits

(1) Iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs (ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda) sedz zaudējumus, nepārsniedzot noteikto apdrošinātāja atbildības limitu:

1) personai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai — līdz 6 450 000 *euro* neatkarīgi no cietušo personu skaita;

2) mantai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai — līdz 1 300 000 *euro* neatkarīgi no trešo personu skaita.

(2) Zaudējumus, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar šo likumu vai kuri pārsniedz noteikto apdrošinātāja atbildības limitu, trešā persona ir tiesīga pieprasīt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 19.09.2013., 14.03.2019. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

16.pants. Transportlīdzekļa vadītāja pienākumi

(1) Transportlīdzekļa vadītājs pēc citas ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas pieprasījuma sniedz nepieciešamo informāciju par apdrošināšanas līgumu un apdrošinātāju, ar kuru noslēgts apdrošināšanas līgums. Izbraucot ārpus Latvijas Republikas teritorijas, transportlīdzekļa vadītājam jābūt līdzi transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polisei.

(2) Transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums šajā likumā noteiktajā kārtībā paziņot par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos apdrošinātājam, kas apdrošinājis ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. likumu, kas stājas spēkā 01.11.2007. Sk. pārejas noteikumus.)

17.pants. Apdrošinātāja pienākumi

(1) Apdrošinātājs nedrīkst atteikties noslēgt sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgumu.

(2) Apdrošinātājs pieņem saskaņotos paziņojumus un rakstveida pieteikumus par ceļu satiksmes negadījumiem.

(3) Apdrošinātājs katrā Eiropas Ekonomikas zonas valstī un Šveices Konfederācijā pilnvaro pārstāvjus, kas šīs valsts valodā kārto Eiropas Ekonomikas zonas valstī un Šveices Konfederācijā dzīvojošo fizisko personu un reģistrēto juridisko personu (turpmāk — rezidents) prasības pret apdrošinātājiem sakarā ar apdrošināšanas gadījumiem, kuri notikuši Eiropas Ekonomikas zonas valstīs un Šveices Konfederācijā, kas nav cietušās fiziskās personas pastāvīgās dzīvesvietas valsts vai juridiskās personas reģistrācijas valsts (turpmāk — rezidences valsts), un kuros zaudējumu nodarījis transportlīdzeklis ar Latvijas Republikas transportlīdzekļa reģistrācijas numura zīmi, un pieņem lēmumus par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, kā arī nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu. Apdrošinātāja pārstāvis ir attiecīgās Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Šveices Konfederācijas rezidents. Apdrošinātājs paziņo Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam apdrošinātāja pārstāvju vārdu, uzvārdu vai nosaukumu un juridisko adresi.

(4) Apdrošinātājs nodrošina datu ievadi sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas informācijas sistēmā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apjomā.

(5) Apdrošinātāja pienākums ir ieskaitīt maksājumus šādos Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja kontos:

1) Garantijas fondā;

2) ceļu satiksmes negadījumu novēršanas pasākumu veikšanai;

3) Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja darbības nodrošināšanai.

(6) Apdrošinātājs pēc apdrošinājuma ņēmēja (transportlīdzekļa īpašnieka vai apdrošināšanas līgumu noslēgušās personas) pieprasījuma izsniedz saskaņotā paziņojuma veidlapas:

1) uzreiz pēc pieprasījuma saņemšanas, ja tas saņemts, neizmantojot distances saziņas līdzekli;

2) piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas, ja tas saņemts, izmantojot distances saziņas līdzekli.

(7) Katrs apdrošinātājs arī pēc tam, kad ir izbeidzis dalību Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojā, pilda savas saistības un sedz administratīvos izdevumus, kas radušies laikā, kad tas bija Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja biedrs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011. un 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

III nodaļa
Zaudējumu novērtēšana un apdrošināšanas atlīdzība

18.pants. Zaudējumi sakarā ar ceļu satiksmes negadījumu

(1) Iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda, saskaņā ar apdrošinātāja atbildības limitu atlīdzina šajā likumā noteiktajā kārtībā novērtētos zaudējumus, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarīti trešajai personai.

(2) Tiesības uz apdrošināšanas atlīdzību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem (morālo kaitējumu) ir personiskas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

19.pants. Personai nodarītie zaudējumi

(1) Ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie materiālie zaudējumi (mantiskie zaudējumi) ir zaudējumi sakarā ar cietušās personas:

1) ārstēšanu;

2) pārejošu darbnespēju;

3) darbspēju zaudējumu;

4) nāvi.

(2) Ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie nemateriālie zaudējumi (morālais kaitējums) ir zaudējumi, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām sakarā ar:

1) cietušās personas fizisku traumu;

2) cietušās personas sakropļojumu, invaliditāti;

3) apgādnieka, apgādājamā vai laulātā nāvi;

4) to, ka apgādnieks, apgādājamais vai laulātais ir persona ar I grupas invaliditāti.

(3) Apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem un nemateriālajiem zaudējumiem nosaka Ministru kabinets.

(4) Ja trešā persona uzskata, ka tai nodarītie zaudējumi, kas minēti šā panta pirmajā un otrajā daļā, naudas izteiksmē ir lielāki nekā atbilstoši šā panta trešajai daļai aprēķinātā apdrošināšanas atlīdzība, tai ir tiesības vērsties pie apdrošinātāja vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja (ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda) ar lūgumu pārskatīt pieņemto lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.03.2019. un 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

20.pants. Zaudējumi sakarā ar cietušās personas ārstēšanu

(1) Zaudējumi sakarā ar cietušās personas ārstēšanu ir:

1) izdevumi, kas saistīti ar neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes sniegto palīdzību cietušajai personai, cietušās personas nogādāšanu, ievietošanu, uzturēšanu, diagnostiku, ārstēšanu un rehabilitāciju ārstniecības un medicīniskās rehabilitācijas iestādē (ieskaitot ceļa izdevumus, apmeklējot ārstniecības vai medicīniskās rehabilitācijas iestādi), cietušās personas kopšanu, ārstniecisko līdzekļu iegādi, ārstniecisko uzturu, ārstēšanos mājas apstākļos (ieskaitot ceļa izdevumus, apmeklējot ārstniecības vai medicīniskās rehabilitācijas iestādi), kā arī protezēšanu, endoprotezēšanu un tehnisko palīglīdzekļu iegādi vai nomu;

2) šā likuma 21. pantā noteiktajā kārtībā aprēķinātie tās personas nesaņemtie ienākumi par ārstniecības iestādes apliecināto darbnespējas laiku, kura kopj ceļu satiksmes negadījumā cietušu bērnu.

(2) Izdevumus, kas saistīti ar Latvijas Republikas teritorijā ceļu satiksmes negadījumos cietušo Latvijas Republikas iedzīvotāju ārstēšanos ārvalstīs, atlīdzina, ja minētā ārstēšanās iepriekš rakstveidā saskaņota ar apdrošinātāju vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

21.pants. Zaudējumi sakarā ar cietušās personas pārejošu darbnespēju

(1) Zaudējumi sakarā ar cietušās personas pārejošu darbnespēju ir nesaņemtie ienākumi par ārstniecības iestādes apliecināto darbnespējas laiku.

(2) Nesaņemtos ienākumus veido:

1) cietušajai personai, kura ceļu satiksmes negadījuma brīdī uzskatāma par darba ņēmēju (likuma "Par valsts sociālo apdrošināšanu" izpratnē), — normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā aprēķinātā cietušās personas vidējā izpeļņa, no kuras atskaitīti nodokļi (ja tie maksājami) un pēc veselības kaitējuma nodarīšanas cietušajai personai piešķirtā slimības nauda un slimības pabalsti;

2) cietušajai personai, kura ceļu satiksmes negadījuma brīdī nav uzskatāma par darba ņēmēju (likuma "Par valsts sociālo apdrošināšanu" izpratnē), bet gūst ienākumus, — summa, kura aprēķināta, iepriekšējo 12 mēnešu ienākumu summu dalot ar šo mēnešu skaitu, un no kuras atskaitīti nodokļi (ja tie maksājami) un pēc veselības kaitējuma nodarīšanas cietušajai personai piešķirtie slimības pabalsti.

(3) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs cietušās personas darba devējam atlīdzina cietušajai personai izmaksāto slimības naudu par cietušās personas pārejošas darbnespējas laiku, kuru apliecina darbnespējas lapa, un darba devēja samaksāto iedzīvotāju ienākuma nodokli un sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas cietušās personas pārejošas darbnespējas laikā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. un 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

22.pants. Zaudējumi sakarā ar cietušās personas darbspēju zaudējumu

(1) Zaudējumi sakarā ar cietušās personas darbspēju zaudējumu ir ienākumu starpība, ko nosaka, no šā likuma 21.panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā aprēķinātajiem nesaņemtajiem ienākumiem atskaitot saņemtos darba ienākumus (ja tādi ir) un no valsts sociālās apdrošināšanas budžeta piešķirtās pensijas vai no valsts un pašvaldību budžeta saņemtos pabalstus.

(2) Apdrošināšanas atlīdzību par zaudējumu sakarā ar darbspēju zaudējumu izmaksā ne retāk kā reizi mēnesī (ja vien nav panākta cita vienošanās ar apdrošinātāju vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju), kamēr saglabājas cietušās personas darbspēju zaudējums.

(3) Ja cietusī persona, kura ir augstākās izglītības iestādes pilna laika students, darbspēju zaudējuma dēļ nevar turpināt pilna laika studijas, apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs sedz starpību starp maksu par nepilna laika studijām akreditētā augstākās izglītības iestādē un maksu, kura būtu jāmaksā par pilna laika studijām akreditētā augstākās izglītības iestādē, ja maksa par nepilna laika studijām akreditētā augstākās izglītības iestādē ir lielāka par maksu, kura būtu jāmaksā par pilna laika studijām akreditētā augstākās izglītības iestādē.

(4) Ja cietušajai personai, kurai ir darbspēju zaudējums, ir iespēja apgūt profesiju, lai gūtu ienākumus no darba, kas ir savienojams ar tās pašreizējo veselības stāvokli, apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs sedz mācību maksu un citus ar profesionālās izglītības apguvi saistītus saprātīgus izdevumus:

1) personai, kura ceļu satiksmes negadījuma brīdī ir nepilngadīga vai mācās vispārējās, profesionālās vai augstākās izglītības iestādē un nav apguvusi profesiju;

2) personai, kura apgūst profesiju, ja attiecīgās profesionālās izglītības pakāpe nav augstāka par to izglītības pakāpi, kāda cietušajai personai bija ceļu satiksmes negadījuma brīdī.

(5) Šā panta ceturtajā daļā minēto mācību maksu un citus ar profesionālās izglītības apguvi saistītus saprātīgus izdevumus ārpus ceļu satiksmes negadījumā cietušās personas dzīvesvietas valsts apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs atlīdzina, ja attiecīgās izglītības apguve ir pamatota un iepriekš rakstveidā saskaņota ar apdrošinātāju vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

23.pants. Zaudējumi sakarā ar cietušās personas nāvi

(1) Tiesības uz apdrošināšanas atlīdzību sakarā ar apgādnieka nāvi ir:

1) bērniem, arī adoptētajiem:

a) līdz pilngadības sasniegšanai,

b) kamēr viņi mācās vispārējās, profesionālās vai augstākās izglītības iestādēs pilna laika klātienē, bet ne ilgāk kā līdz 24 gadu vecumam vai neatkarīgi no vecuma, ja pirms pilngadības sasniegšanas viņi kļuvuši par personām, kurām noteikta invaliditāte;

2) brāļiem, māsām un mazbērniem:

a) ja viņi ir jaunāki par 18 gadiem un viņiem nav citu darbspējīgu apgādnieku,

b) kamēr viņi mācās vispārējās, profesionālās vai augstākās izglītības iestādēs pilna laika klātienē, bet ne ilgāk kā līdz 24 gadu vecumam, ja viņiem nav darbspējīgu vecāku, vai neatkarīgi no vecuma, ja viņiem nav darbspējīgu vecāku un pirms pilngadības sasniegšanas viņi kļuvuši par personām, kurām noteikta invaliditāte;

3) darbnespējīgai atraitnei (atraitnim), darbnespējīgiem vecākiem vai vecvecākiem — līdz viņu darbspēju atjaunošanai, kā arī darbspējīgai atraitnei (atraitnim), ja ģimenē ir bērni vecumā līdz astoņiem gadiem vai bērns, kuram noteikta invaliditāte;

4) citiem apgādībā bijušajiem ģimenes locekļiem, kuri par tādiem uzskatāmi saskaņā ar likumu "Par valsts pensijām".

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajiem apgādājamiem nodarītie zaudējumi sakarā ar cietušās personas nāvi ir bojā gājušās personas nesaņemto ienākumu daļa, kura katram apgādājamam pienācās, cietušajai personai dzīvai esot, un no kuras atskaita apgādājamam piešķirtās apgādnieka zaudējuma pensijas apmēru.

(3) Katrai šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētajai personai izmaksājamā apdrošināšanas atlīdzība kopā ar izmaksāto valsts pensiju vai valsts sociālā nodrošinājuma pabalstu nedrīkst būt mazāka par normatīvajos aktos noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem.

(4) Tiesības saņemt zaudējumu atlīdzību sakarā ar cietušās personas apbedīšanu ir fiziskajai personai, kura uzņēmusies apbedīšanu un ir uzrādījusi miršanas apliecības oriģinālu, kā arī iesniegusi dokumentus, kas apliecina apbedīšanas faktu.

(5) Apbedīšanas izdevumus aprēķina ne mazāk kā astoņu minimālo mēnešalgu apmērā. Ja faktiskā apbedīšanas izdevumu summa ir lielāka, tiek aprēķināti faktiski iztērētie un dokumentāri apliecinātie saprātīgie izdevumi.

(5^1) Apbedīšanas izdevumus atlīdzina apmērā, kas atbilst starpībai starp šā panta piektajā daļā minētajiem apbedīšanas izdevumiem un no valsts budžeta un pašvaldību budžeta izmaksājamo apbedīšanas pabalsta summu, kas aprēķināma sakarā ar cietušās personas nāvi.

(6) Apdrošināšanas atlīdzību par zaudējumiem sakarā ar cietušās personas nāvi izmaksā, ja cietušās personas nāve iestājusies gada laikā pēc ceļu satiksmes negadījuma un tiesu medicīnas eksperts vai ārstniecības iestāde apliecina, ka cietušās personas nāve cēloniski saistīta ar attiecīgo negadījumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011., 14.03.2019. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

23.[1] pants. Zaudējumu sakarā ar cietušās personas darbspēju zaudējumu un cietušās personas nāvi indeksācija

Aprēķinot apdrošināšanas atlīdzību par zaudējumiem sakarā ar cietušās personas darbspēju zaudējumu vai cietušās personas nāvi, apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs reizi gadā indeksē darba ienākumus, ko cietusī persona vai bojā gājusī persona saņēma pirms ceļu satiksmes negadījuma, ņemot vērā Centrālās statistikas pārvaldes oficiāli noteikto iepriekšējā gada patēriņa cenu indeksu (inflācijas koeficentu).

(27.09.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.11.2007. Sk. pārejas noteikumus.)

24.pants. Valsts budžeta un pašvaldību budžetu izdevumu atlīdzināšana

(1) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs atlīdzina valsts budžeta un pašvaldību budžetu līdzekļus, kas samaksāti par cietušo personu ārstēšanu, rehabilitāciju un tehnisko palīglīdzekļu iegādi vai īri un pielāgošanu.

(2) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs atlīdzina valsts budžeta un pašvaldību budžetu līdzekļus, kas samaksāti valsts sociālās apdrošināšanas pakalpojumu (ieskaitot samaksāto iedzīvotāju ienākuma nodokli) un valsts sociālo pabalstu veidā saistībā ar ceļu satiksmes negadījumā cietušajām personām.

(3) Šajā pantā minēto valsts budžeta un pašvaldību budžetu izdevumu atlīdzināšanas apmēru un kārtību nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011. un 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

25.pants. Mantai nodarītie zaudējumi

(1) Ceļu satiksmes negadījumā trešās personas mantai nodarītais zaudējums ir zaudējums, kas radies:

1) sakarā ar transportlīdzekļa bojājumu vai bojāeju;

2) sakarā ar ceļa, ceļa būves, ēkas vai būves bojājumu vai bojāeju;

3) sakarā ar cita personai piederošā īpašuma, izņemot šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minēto īpašumu, bojājumu vai bojāeju;

4) veicot nepieciešamos ceļu satiksmes negadījumā cietušo personu glābšanas darbus;

5) sakarā ar cietušās personas nogādāšanai ārstniecības iestādē izmantotā transportlīdzekļa bojājumu vai šā transportlīdzekļa salona notraipīšanu;

6) evakuējot transportlīdzekļus no ceļu satiksmes negadījuma vietas;

7) sakarā ar kaitējumu videi.

(2) Ja apdrošināšanas atlīdzību par transportlīdzekļa bojājumu trešā persona vēlas saņemt naudas summas veidā, apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs izmaksā naudas summu 70 procentu apmērā no zaudējumu aprēķinā norādītās zaudējumu summas bez pievienotās vērtības nodokļa. Apdrošināšanas atlīdzības neizmaksāto daļu izmaksā saskaņā ar šā panta ceturtās daļas nosacījumiem.

(3) Ja apdrošināšanas atlīdzību par mantas (izņemot transportlīdzekļa) bojājumu trešā persona vēlas saņemt naudas summas veidā, apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs izmaksā naudas summu, kas atbilst zaudējumu aprēķinā norādītajai zaudējumu summai bez pievienotās vērtības nodokļa. Apdrošināšanas atlīdzības

neizmaksāto daļu (zaudējumu aprēķina summā iekļauto pievienotās vērtības nodokli) izmaksā saskaņā ar šā panta piektās daļas nosacījumiem.

(4) Ja ceļu satiksmes negadījumā bojātais transportlīdzeklis ir atjaunots tādā stāvoklī, kāds tas bija pirms ceļu satiksmes negadījuma, un trešā persona ne vēlāk kā četru mēnešu laikā pēc apdrošināšanas atlīdzības izmaksas iesniedz apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam rēķinu par transportlīdzekļa atjaunošanu (remontu) un maksājumu apliecinošu dokumentu par rēķina samaksu, tad apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ne vēlāk kā 15 dienu laikā pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības neizmaksātās daļas izmaksu un šajā likumā noteiktajā termiņā izmaksā apdrošināšanas atlīdzības neizmaksāto daļu atbilstoši rēķinā norādītajām faktiskajām transportlīdzekļa atjaunošanas (remonta) izmaksām, tai skaitā rēķinā iekļauto pievienotās vērtības nodokļa summu, nepārsniedzot zaudējumu aprēķinā norādīto kopējo zaudējumu summu, kurā iekļauts pievienotās vērtības nodoklis.

(5) Ja ceļu satiksmes negadījumā bojātā manta (izņemot transportlīdzekli) ir atjaunota tādā stāvoklī, kādā tā bija pirms ceļu satiksmes negadījuma, un trešā persona ne vēlāk kā četru mēnešu laikā pēc apdrošināšanas atlīdzības izmaksas iesniedz apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam rēķinu par bojātās mantas atjaunošanu un maksājumu apliecinošu dokumentu par rēķina samaksu, tad apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ne vēlāk kā 15 dienu laikā pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības neizmaksātās daļas izmaksu un šajā likumā noteiktajā termiņā izmaksā apdrošināšanas atlīdzības neizmaksāto daļu (pievienotās vērtības nodokli), nepārsniedzot zaudējumu aprēķinā norādīto pievienotās vērtības nodokļa summu.

(22.09.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017. Sk. pārejas noteikumu 18. punktu)

26.pants. Zaudējumi sakarā ar transportlīdzekļa bojājumu

Zaudējumi sakarā ar transportlīdzekļa bojājumu ir izdevumi par transportlīdzekļa remontu, kas nepieciešams, lai atjaunotu attiecīgā transportlīdzekļa stāvokli, kāds tas bija pirms ceļu satiksmes negadījuma.

27.pants. Zaudējumi sakarā ar transportlīdzekļa bojāeju

(1) Transportlīdzeklis uzskatāms par bojā gājušu, ja tā remonts nav tehniski iespējams vai tas ir ekonomiski nepamatots. Remonts tiek uzskatīts par ekonomiski nepamatotu, ja paredzamās transportlīdzekļa remonta izmaksas pārsniedz summu, kas aprēķināta kā starpība starp transportlīdzekļa vērtību pirms ceļu satiksmes negadījuma un bojātā transportlīdzekļa atlieku vērtību pēc ceļu satiksmes negadījuma.

(2) Ja transportlīdzekļa īpašnieks piekrīt transportlīdzekļa atzīšanai par bojā gājušu, zaudējumu atlīdzību izmaksā apmērā, kāds atbilst transportlīdzekļa vērtībai pirms ceļu satiksmes negadījuma, kā arī atlīdzina izdevumus par izziņu, kas apliecina numurētā agregāta piederību, izdevumus par transportlīdzekļa noņemšanu no uzskaites normatīvajos aktos noteiktajā apmērā un izdevumus par transportlīdzekļa atlieku nogādāšanu transportlīdzekļu apstrādes uzņēmumā. Tiesības uz transportlīdzekļa atliekām iegūst apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs. Izdevumus par transportlīdzekļa atlieku nogādāšanu transportlīdzekļu apstrādes uzņēmumā atlīdzina personai, kura atliekas tur nogādājusi un iesniegusi attiecīgos dokumentus.

(3) Ja transportlīdzekļa īpašnieks nepiekrīt transportlīdzekļa atzīšanai par bojā gājušu, zaudējumu atlīdzību izmaksā apmērā, kas atbilst starpībai starp transportlīdzekļa vērtību pirms un pēc ceļu satiksmes negadījuma.

(4) Transportlīdzekļa vērtību pirms ceļu satiksmes negadījuma nosaka eksperts, ņemot vērā attiecīgā transportlīdzekļa faktisko nobraukumu un citus transportlīdzekļa vērtību ietekmējošus faktorus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011. un 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

28. pants. Izdevumi sakarā ar transportlīdzekļa vai tā atlieku evakuāciju

(1) Ja pēc ceļu satiksmes negadījuma nav iespējama transportlīdzekļa dalība ceļu satiksmē vai nav iespējams uzreiz novērst transportlīdzekļa bojājumus, kuru dēļ aizliegts ar transportlīdzekli piedalīties ceļu satiksmē, zaudējumos ieskaita izdevumus:

1) par transportlīdzekļa vai tā atlieku evakuāciju no ceļu satiksmes negadījuma vietas līdz tā transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja dzīvesvietai, kurš vadīja transportlīdzekli ceļu satiksmes negadījuma brīdī, vai līdz transportlīdzekļa stāvvietai, vai līdz transportlīdzekļa remonta vietai;

2) par transportlīdzekļa evakuāciju no transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja dzīvesvietas vai transportlīdzekļa stāvvietas līdz transportlīdzekļa remonta vietai, ja pēc ceļu satiksmes negadījuma transportlīdzekli nebija iespējams uzreiz nogādāt līdz transportlīdzekļa remonta vietai.

(2) Ja sakarā ar kriminālprocesu vai citu iemeslu dēļ transportlīdzekli vai tā atliekas nepieciešams novietot stāvvietā, zaudējumos ieskaita arī izdevumus par transportlīdzekļa vai tā atlieku evakuāciju līdz attiecīgajai stāvvietai un maksu par stāvvietas pakalpojumiem. Maksu par stāvvietas pakalpojumiem atlīdzina:

1) līdz brīdim, kad sakarā ar kriminālprocesu tiek dota atļauja izņemt ceļu satiksmes negadījumā bojāto transportlīdzekli vai tā atliekas no stāvvietas;

2) līdz 10 dienām citos gadījumos, izņemot gadījumu, kad transportlīdzekļa īpašniekam vai tiesīgajam lietotājam ir būtiski šķēršļi transportlīdzekļa vai tā atlieku izņemšanai no stāvvietas, bet ne ilgāk kā līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu.

(14.11.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

29.pants. Zaudējumi sakarā ar ceļa, ceļa būves, ēkas, būves un citas mantas bojājumu vai bojāeju

(1) Zaudējumi sakarā ar ceļa, ceļa būves, ēkas, būves un citas mantas bojājumu ir izdevumi, kas nepieciešami, lai atjaunotu attiecīgā objekta stāvokli, kāds tas bija pirms ceļu satiksmes negadījuma.

(2) Zaudējumi sakarā ar ceļa, ceļa būves, ēkas, būves un citas mantas bojāeju ir starpība starp attiecīgā objekta vērtību pirms un pēc ceļu satiksmes negadījuma un izdevumi par bojā gājušā objekta atlieku novākšanu, kā arī inženiertīklu un komunikāciju sakārtošanu.

30.pants. Zaudējumi sakarā ar kaitējumu videi

Zaudējumi sakarā ar kaitējumu videi ir izdevumi par kaitējuma noteikšanu, ierobežošanu, samazināšanu, piesārņojuma savākšanu, neitralizāciju un iznīcināšanu vai pārstrādi, bojātās augsnes virskārtas noņemšanu, neitralizāciju vai iznīcināšanu un aizvietošanu ar jaunu augsnes kārtu.

31.pants. Zaudējumu atlīdzināšana

(1) Apdrošinātāji, kas ir apdrošinājuši ceļu satiksmes negadījumos iesaistīto transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, ņemot vērā ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, izvērtē un nosaka katras ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas atbildību par nodarītajiem zaudējumiem.

(2) Zaudējumu atlīdzina tas apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

(3) Ja ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību apdrošinājusi Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas veikšanai licencēta apdrošināšanas sabiedrība un ceļu satiksmes

negadījums, kurā zaudējumi nodarīti Latvijas Republikas rezidentam, noticis Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā, zaudējumu atlīdzina attiecīgās valsts apdrošinātāja pilnvarots pārstāvis Latvijas Republikā vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs. Turklāt personai ir tiesības vērsties tieši pie apdrošinātāja, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, kā arī tiesības iesniegt Latvijas Republikas tiesā prasību pret šo apdrošinātāju.

(4) Ja zaudējumu trešajai personai nodarījušas vairākas personas, to skaitā transportlīdzekļu vadītāji, apdrošināšanas atlīdzību trešajai personai izmaksā atbilstoši katra transportlīdzekļa vadītāja atbildības pakāpei.

(5) Ja ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušas vairākas personas, tādējādi nodarot savstarpējus zaudējumus, apdrošināšanas atlīdzību katrai trešajai personai izmaksā atbilstoši katra transportlīdzekļa vadītāja atbildības pakāpei.

(6) Ja ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījusi viena persona, bet par zaudējumu nodarīšanu vai to apmēra palielināšanu ir atbildīgas arī citas ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas, zaudējumus atlīdzina, ņemot vērā ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildības pakāpi.

(7) Ja ir zināmas ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas, bet to pretrunīgo liecību dēļ nav iespējams noteikt šo personu atbildības pakāpi, tad, zaudējumus atlīdzinot, pieņem, ka atbildības pakāpe ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajām personām ir vienāda.

(8) Ja ceļu satiksmes negadījumā cietis gājējs, velosipēdists vai cits ceļu satiksmes dalībnieks, kurš nav lietojis transportlīdzekli un kura darbībā nav konstatēti Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi, kas būtu cēloņsakarībā ar ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu, un ja ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāja vaina nav pierādāma, apdrošināšanas atlīdzību izmaksā Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

(9) Ja cits apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nodarītos zaudējumus ir atlīdzinājis, pirms apdrošinātājs, kurš apdrošinājis ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, pieņēmis lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, šis apdrošinātājs atlīdzina attiecīgajam citam apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam šajā likumā noteiktajā kārtībā aprēķinātās un izmaksātās atlīdzības summu. Prasību par zaudējumu atlīdzināšanu var pieteikt gada laikā no apdrošināšanas atlīdzības izmaksas dienas.

(10) Ja nodarītos zaudējumus saskaņā ar brīvprātīgās apdrošināšanas līgumu ir atlīdzinājusi cita apdrošināšanas sabiedrība, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs (ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda) atlīdzina šajā likumā noteiktajā kārtībā aprēķinātās un izmaksātās atlīdzības summu. Prasību par zaudējumu atlīdzināšanu var pieteikt gada laikā no apdrošināšanas atlīdzības izmaksas dienas.

(11) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nav tiesīgs atteikt apdrošināšanas atlīdzību vai to būtiski samazināt, ja cietusī persona (transportlīdzekļa pasažieris) zināja vai tai būtu vajadzējis zināt, ka transportlīdzekļa vadītājs ceļu satiksmes negadījuma brīdī bijis alkohola vai citas apreibinošas vielas reibumā.

(12) Ja ir stājies spēkā gala nolēmums kriminālprocesā vai iestājies kriminālatbildības noilgums un, izvērtējot ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, noskaidrots, ar kuru transportlīdzekli ir nodarīti zaudējumi, bet nav iespējams noskaidrot, kura no personām, kas atradās šajā transportlīdzeklī, bija transportlīdzekļa vadītājs, un ja šā transportlīdzekļa īpašnieks vai transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs (ja transportlīdzekļa īpašnieks ir juridiskā persona) vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs ceļu satiksmes negadījuma brīdī:

1) ir atradies transportlīdzeklī, ar kuru nodarīti zaudējumi, pieņem, ka viņš ir bijis šā transportlīdzekļa vadītājs, un viņam netiek atlīdzināti ceļu satiksmes negadījumā nodarītie zaudējumi, ja vien viņš nav sniedzis informāciju par šā transportlīdzekļa vadītāju;

2) nav atradies transportlīdzeklī, ar kuru nodarīti zaudējumi, pieņem, ka viena no attiecīgajā transportlīdzeklī bijušajām personām ir šā transportlīdzekļa vadītājs. Visām minētajā transportlīdzeklī bijušajām personām izmaksā apdrošināšanas atlīdzību, kas aprēķināta, ievērojot proporcionalitātes principu: katrai personai pienākošos apdrošināšanas atlīdzību proporcionāli samazina par apmēru, kas ir viena daļa no kopējā personu skaita transportlīdzeklī, vienlaikus ņemot vērā šā transportlīdzekļa vadītāja atbildības pakāpi. Minētais nav attiecināms uz tādu cietušo personu, par kuru noteikti ir zināms, ka tā nav bijusi šā transportlīdzekļa vadītājs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011., 14.03.2019. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

32.pants. Līzingā nodotu transportlīdzekļu nodarīti zaudējumi

Zaudējumu atlīdzību atbilstoši šim likumam izmaksā arī gadījumā, ja transportlīdzeklis, kas pieder vienam īpašniekam, ceļu satiksmes negadījumā nodarījis bojājumus objektam, kuru šis pats īpašnieks nodevis līzingā citai personai, un ja līzinga objektam, kuram paredzēta īpašnieka reģistrācija Ceļu satiksmes drošības direkcijas Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras Traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā, ir norādīts līzinga objekta īpašnieks un līzinga objekta turētājs.

(27.09.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.11.2007.)

33.pants. Zaudējumi, kas nodarīti vairāku personu mantai

(1) Ja ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušas vairākas personas un tām savstarpēji nodarīti zaudējumi sakarā ar mantas bojājumu vai bojāeju, apdrošināšanas atlīdzība, ko katras ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušās personas civiltiesiskās atbildības apdrošinātājs atbilstoši attiecīgās personas atbildības pakāpei izmaksā trešajai personai, nedrīkst pārsniegt katra apdrošinātāja atbildības limitu.

(2) Ja ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījusī persona ir nodarījusi zaudējumus sakarā ar mantas bojājumu vai bojāeju vairākām trešajām personām, apdrošināšanas atlīdzība, ko izmaksā trešajām personām, nedrīkst pārsniegt apdrošinātāja atbildības limitu.

(3) Ja ceļu satiksmes negadījumā ir nodarīti zaudējumi vairāku īpašnieku mantai un kopējais zaudējumu apmērs pārsniedz apdrošinātāja atbildības limitu, zaudējumus atlīdzina apdrošinātāja atbildības limita apmērā proporcionāli katras trešās personas zaudējumu apmēram.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

34.pants. Ar piekabi (puspiekabi) vai ar citu cietajā sakabē vilktu transportlīdzekli nodarīto zaudējumu atlīdzināšana

(1) Ja zaudējumi nodarīti ar piekabi (puspiekabi) vai ar citu cietajā sakabē vilktu transportlīdzekli, kas ceļu satiksmes negadījuma brīdī atradies sakabē ar vilcēju vai citu velkošo transportlīdzekli, apdrošināšanas atlīdzību trešajai personai izmaksā apdrošinātājs, kas apdrošinājis vilcēja vai cita velkošā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību.

(2) Ja zaudējumi nodarīti ar piekabi (puspiekabi), kas ceļu satiksmes negadījuma brīdī nav atradusies sakabē ar vilcēju vai citu velkošo transportlīdzekli, apdrošināšanas atlīdzību trešajai personai izmaksā apdrošinātājs, kas apdrošinājis piekabes (puspiekabes) īpašnieka civiltiesisko atbildību.

(3) Ja zaudējumi nodarīti ar transportlīdzekļu sastāvu (vilcēju vai citu velkošo transportlīdzekli savienojumā ar piekabi (puspiekabi) vai ar citu cietajā sakabē vilktu transportlīdzekli) un nav iespējams identificēt vilcēju vai citu velkošo transportlīdzekli, bet ir iespējams identificēt piekabi (puspiekabi), apdrošināšanas atlīdzību trešajai personai izmaksā apdrošinātājs, kas apdrošinājis piekabes (puspiekabes) īpašnieka civiltiesisko atbildību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

35.pants. Gadījumi, kad zaudējumi netiek atlīdzināti

Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs neatlīdzina:

1) zaudējumus, kuri radušies, lietojot transportlīdzekli, bet par kuru nodarīšanu atbildība saskaņā ar Civillikuma 2347.pantu neiestājas. Tie ir zaudējumi, kuri radušies trešajai personai nepārvaramas varas dēļ, ar pašas šīs personas nodomu vai šīs personas rupjas neuzmanības dēļ;

2) zaudējumus, kurus nodarījis nenoskaidrots transportlīdzeklis, izņemot šā likuma 19.pantā minētos personai nodarītos zaudējumus un 25.panta pirmās daļas 4. un 5.punktā minētos mantai nodarītos zaudējumus. Ja ceļu satiksmes negadījumā vismaz vienai cietušajai personai ir nodarīti smagi vai vidēji smagi miesas bojājumi, tiek atlīdzināti šā likuma 25.pantā minētie zaudējumi visām ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajām personām;

3) mantai nodarītos zaudējumus, kas radušies ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašniekam un tiesīgajam lietotājam, un personai nodarītos zaudējumus, kas radušies ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa vadītājam. Šajā punktā minētos zaudējumus atlīdzina šā likuma 31.panta piektajā un septītajā daļā minētajos gadījumos;

4) zaudējumus sakarā ar transportlīdzekļa un tajā esošo mantu bojājumiem, bojāeju vai pazušanu, ja minētie zaudējumi personām radušies pēc ceļu satiksmes negadījuma;

5) zaudējumus, kas nodarīti, transportlīdzekli lietojot treniņbraucienā vai sacensību braucienā, kurš ir veikts norobežotā teritorijā normatīvajos aktos par publisku pasākumu rīkošanu noteiktajā kārtībā;

6) zaudējumus sakarā ar ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušajam transportlīdzeklim piekabināta vai citādi pievienota transportlīdzekļa vai piekabes bojājumu;

7) zaudējumus, kurus tieši vai netieši radījusi vai veicinājusi jonizējošā radiācija, jebkuras kodoldegvielas radītā radioaktīvā saindēšanās, jebkāda sprāgstoša kodolsavienojuma vai tā kodolkomponenta radioaktīvā, toksiskā, eksplozīvā vai citādi bīstamā īpašība;

8) ceļu satiksmes negadījuma dēļ negūto peļņu;

9) zaudējumus, kurus radījis akmens vai cits priekšmets, ko izkustinājis transportlīdzeklis vai tam pievienota ierīce;

10) apdrošināšanas sabiedrības izdevumus, kuri radušies sakarā ar veselības apdrošināšanas līgumā paredzētā apdrošināšanas gadījuma iestāšanos, izņemot gadījumus, kad apdrošināšanas sabiedrība zaudējumus saskaņā ar veselības apdrošināšanas līgumu atlīdzina, izmantojot kompensācijas principu;

11) zaudējumus, kuri nodarīti trešās personas mantai, ko ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieks vai tiesīgais lietotājs pieņēmis kravu komercpārvadāšanai;

12) zaudējumus sakarā ar mantas bojājumu vai bojāeju, kas nodarīti ceļu satiksmes negadījumā, par kuru saskaņā ar normatīvajiem aktiem bija jāpaziņo Valsts policijai, bet tas nav izdarīts ar pašu ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu ļaunu nolūku vai rupjas neuzmanības dēļ;

13) zaudējumus, kas radušies lidlauka manevrēšanas teritorijā notikušā ceļu satiksmes negadījumā, kurā iesaistīts transportlīdzeklis un gaisa kuģis;

14) transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā transportlīdzekļa turētāja mantai un saskaņā ar līzinga līgumu lietotajiem transportlīdzekļiem nodarītos zaudējumus, kas radušies ceļu satiksmes negadījumā, kurā iesaistīti transportlīdzekļi, kas līzingā nodoti vienai un tai pašai personai, kura Ceļu satiksmes drošības direkcijas Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras Traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā ir norādīta kā transportlīdzekļu turētājs;

15) zaudējumus, kuri nodarīti ar transportlīdzekli, kas lietots terorakta veikšanai;

16) zaudējumus, kuri nodarīti ar transportlīdzekli, kas negadījuma brīdī nav lietots transporta funkcijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011., 14.03.2019. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

36.pants. Paziņošana par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos

(1) Ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajām personām ir šādi pienākumi:

1) veikt visus iespējamos pasākumus, lai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā fiksētu ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, kā arī novērstu vai samazinātu turpmākos zaudējumus;

2) saglabāt un uzrādīt bojāto mantu tādā stāvoklī, kādā tā bija pēc ceļu satiksmes negadījuma, līdz laikam, kad šajā likumā noteiktajā kārtībā ir fiksēti mantai nodarītie bojājumi vai saņemts atteikums veikt bojātās mantas apskati;

3) sniegt informāciju par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam piecu dienu laikā pēc tā pieprasījuma saņemšanas.

(2) Ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajam transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums paziņot par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam šādā veidā:

1) ja transportlīdzekļa īpašnieks ir persona, kura pretendē uz apdrošināšanas atlīdzību, viņš iesniedz apdrošinātājam, kas apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda, pieteikumu par apdrošināšanas gadījumu. Pieteikumam pievieno aizpildītu saskaņoto paziņojumu, ja ceļu satiksmes negadījuma apstākļi fiksēti, izmantojot saskaņotā paziņojuma veidlapas;

2) ja transportlīdzekļa īpašnieks ir persona, kura nepretendē uz apdrošināšanas atlīdzību, viņš iesniedz apdrošinātājam, ar kuru noslēgts civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgums, vai, ja tāda nav, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam aizpildītu saskaņoto paziņojumu 10 dienu laikā no ceļu satiksmes

negadījuma dienas gadījumā, kad ceļu satiksmes negadījuma apstākļi fiksēti, izmantojot saskaņotā paziņojuma veidlapas, vai rakstveidā informē par ceļu satiksmes negadījumu, ja ceļu satiksmes negadījuma apstākļus fiksējusi Valsts policija.

(3) Ja transportlīdzekļa vadītājs nav paziņojis par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos, transportlīdzekļa īpašniekam vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam transportlīdzekļa turētājam, vai transportlīdzekļa tiesīgajam lietotājam, kurš nav bijis ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītājs, ir pienākums:

1) paziņot par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos atbilstoši šā panta otrajai daļai, ja tā rīcībā ir informācija par ceļu satiksmes negadījumu;

2) piecu dienu laikā pēc apdrošinātāja vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pieprasījuma saņemšanas, lai apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs varētu pārliecināties par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, sniegt informāciju (ja tāda ir tā rīcībā vai ja tādu var iegūt, veicot saprātīgus pasākumus) par:

a) ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, kā arī iesniegt aizpildītu saskaņoto paziņojumu (ja tāds ir tā rīcībā vai ja tādu var iegūt, veicot saprātīgus pasākumus),

b) transportlīdzekļa vadītāju, kurš vadījis transportlīdzekli ceļu satiksmes negadījuma brīdī (norādot attiecīgo personu identificējošos datus: vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet attiecībā uz ārzemnieku — vārdu, uzvārdu, dzimšanas datumu, dzīvesvietas adresi),

c) transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju, kura lietošanā nodots transportlīdzeklis (norādot attiecīgo personu identificējošos datus: fiziskajai personai — vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet attiecībā uz ārzemnieku — vārdu, uzvārdu, dzimšanas datumu, dzīvesvietas adresi; juridiskajai personai — nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi).

(4) Persona, kura pretendē uz apdrošināšanas atlīdzību par mantai nodarītajiem zaudējumiem (izņemot transportlīdzeklim nodarītos zaudējumus) vai personai nodarītajiem zaudējumiem, iesniedz pieteikumu par apdrošināšanas gadījumu apdrošinātājam, kas apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda.

(5) Ja apdrošinātājs, kas apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, nav zināms, šajā pantā minētajām personām ir pienākums vērsties Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojā vai pie jebkura apdrošinātāja. Attiecīgais apdrošinātājs, sazinoties ar Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju, noskaidro, kam paziņot par apdrošināšanas gadījumu vai iesniegt pieteikumu par apdrošināšanas gadījumu, un par to nekavējoties informē attiecīgo personu.

(6) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs piecu dienu laikā, skaitot no dienas, kad apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam saskaņā ar šā panta otrās daļas 2.punktu paziņots par apdrošināšanas gadījumu:

1) veic ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa apskati;

2) ir tiesīgs neveikt ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa apskati, par to rakstveidā informējot personu, kura paziņojusi par apdrošināšanas gadījumu.

(7) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs var atteikties izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, ja trešā persona ar ļaunu nolūku vai rupjas neuzmanības dēļ nav izpildījusi kādu no šā panta pirmajā daļā noteiktajiem pienākumiem.

(8) Atbilstoši šim pantam Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam piekritīgais pieteikums iesniedzams

apdrošinātājam, ar kuru noslēgts civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgums, vai, ja tāda nav, jebkuram apdrošinātājam, lai šajā likumā noteiktajā kārtībā atlīdzinātu trešajai personai nodarītos zaudējumus. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs atlīdzina attiecīgajam apdrošinātājam šajā likumā noteiktajā kārtībā trešajai personai aprēķinātās un izmaksātās atlīdzības summu, kā arī atlīdzina izdevumus par atlīdzības lietas nokārtošanai nepieciešamajām darbībām Ministru kabineta noteikumos noteiktajā apmērā.

(27.09.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011., 14.03.2019. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025. Grozījums piektās daļas pirmajā teikumā par vārdu "vai ja tāda nav" izslēgšanu un astotā daļa stājas spēkā 01.07.2026. Sk. pārejas noteikumu 34. punktu)

37.pants. Mantai nodarīto zaudējumu novērtēšanas kārtība

(1) Zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda, nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu dienu laikā (skaitot no dienas, kad persona, kura pretendē uz apdrošināšanas atlīdzību, paziņojusi par apdrošināšanas gadījumu apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam) nodrošina uz apdrošināšanas atlīdzību pretendējošās personas bojātās mantas apskati.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētajā termiņā apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nav nodrošinājis bojātās mantas apskates veikšanu, trešajai personai ir tiesības zaudējumu apmēra noteikšanai izvēlēties ekspertu. Šādā gadījumā apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs:

1) atlīdzina zaudējumus, pamatojoties uz trešās personas iesniegtajiem dokumentiem, kas pamato nodarīto zaudējumu apmēru;

2) atlīdzina trešajai personai izdevumus, kas tai radušies, veicot ceļu satiksmes negadījumā bojātās mantas ekspertīzi.

(3) Veikt transportlīdzekļa tehnisko ekspertīzi sakarā ar transportlīdzeklim nodarīto bojājumu Latvijas Republikā ir tiesīgs Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja sertificēts eksperts, kas tehniskās ekspertīzes veikšanas procesā var iesaistīt arī citu personu, par kuras rīcību tas atbild. Ja trešā persona apdrošināšanas atlīdzību par šā likuma 26. vai 27.pantā minētajiem zaudējumiem vēlas saņemt naudas summas veidā, transportlīdzekļa tehniskā ekspertīze zaudējumu novērtēšanai ir obligāta.

(4) Ja citā valstī reģistrēts transportlīdzeklis bijis iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā Latvijas Republikā, eksperts ir tiesīgs izvērtēt attiecīgās valsts kompetentas personas sagatavoto šā transportlīdzekļa zaudējumu novērtēšanas dokumentāciju un, ja tā ir pamatota, aprēķināt radušos zaudējumus, ņemot vērā transportlīdzekļa remonta izmaksas valstī, kurā tas remontējams vai remontēts, vai zaudējumus par transportlīdzekļa bojāeju.

(5) Ministru kabinets izdod transportlīdzekļu tehniskās ekspertīzes noteikumus un nosaka tehnisko ekspertu sertificēšanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011. un 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

38.pants. Apdrošināšanas atlīdzības pieprasīšanas kārtība

(1) Apdrošināšanas atlīdzību, ņemot vērā ceļu satiksmes negadījumā nodarītos zaudējumus, aprēķina apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs (ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda).

(2) Persona, kura pretendē saņemt apdrošināšanas atlīdzību, iesniedz iesniegumu par apdrošināšanas atlīdzību. Iesniegumam pievieno:

1) dokumentus un citā veidā fiksētu informāciju, kas apliecina ar apdrošināšanas gadījumu saistītos faktus,

zaudējumus un to apmēru, ja šāda informācija ir;

2) tiesu, prokuratūru un izmeklēšanas iestāžu vai to amatpersonu dokumentus sakarā ar ceļu satiksmes negadījumu, kurā zaudējumi nodarīti trešajai personai, ja šādi dokumenti ir;

3) *(izslēgts ar 27.09.2007. likumu)*;

4) Valsts ieņēmumu dienesta izsniegtu izziņu par cietušās personas darbā gūtajiem ienākumiem pirms ceļu satiksmes negadījuma, ja nodarīti šā likuma 19.panta pirmās daļas 2., 3. un 4.punktā minētie zaudējumi. Izziņu var nepievienot, ja persona, kura pretendē saņemt apdrošināšanas atlīdzību, ir piekritusi, ka izziņu no Valsts ieņēmumu dienesta pieprasa un saņem apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs (ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda). Ja nodarīti šā likuma 19.panta pirmās daļas 4.punktā minētie zaudējumi, izziņu pieprasa vai piekrišanu tam, ka izziņu saņem apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, dod apgādnieku zaudējusi persona, kurai saskaņā ar šo likumu ir tiesības uz apdrošināšanas atlīdzību, vai tās pārstāvis.

(3) Personai, kura pretendē saņemt apdrošināšanas atlīdzību par tās mantai nodarīto zaudējumu, tiesības celt prasību pret apdrošinātāju vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju izbeidzas, ja tās nav pieteiktas gada laikā no apdrošināšanas gadījuma iestāšanās.

(4) Personai, kura pretendē saņemt apdrošināšanas atlīdzību par tai nodarītajiem zaudējumiem, tiesības celt prasību pret apdrošinātāju vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju par personai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem (mantisko zaudējumu) un nemateriālajiem zaudējumiem (morālo kaitējumu) izbeidzas, ja tās nav pieteiktas triju gadu laikā no apdrošināšanas gadījuma iestāšanās dienas.

(5) Ja persona, kura pretendē uz apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar šo likumu, iesniedz rakstveida pieprasījumu, apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs iepazīstina šo personu ar tā rīcībā esošajiem dokumentiem, kas pamato lēmumu par šai personai pienākošās apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai par atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, vai izsniedz šai personai minēto dokumentu kopijas. Personai, kura pretendē uz apdrošināšanas atlīdzību, ir tiesības saņemt minēto dokumentu kopijas par samaksu, kas nepārsniedz kopiju sagatavošanas izdevumus.

(6) Apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam nav pienākuma iepazīstināt ar dokumentiem un izsniegt dokumentu kopijas šā panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā, ja sakarā ar ceļu satiksmes negadījumu apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir iesniedzis dokumentus tiesībaizsardzības iestādēm kriminālprocesa ietvaros.

(7) Apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam pēc iepazīstināšanas ar dokumentiem, kas pamato tā lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai par atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, ir tiesības pieprasīt, lai persona, kura pretendē uz apdrošināšanas atlīdzību, paraksta apliecinājumu, kurā norādīti dokumenti, ar kuriem šī persona ir iepazinusies. Ja persona, kura pretendē uz apdrošināšanas atlīdzību, atsakās parakstīt šādu apliecinājumu, to paraksta apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, īpaši atzīmējot, ka minētā persona atteikusies parakstīt apliecinājumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011. un 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

38.[1] pants. Tiešā zaudējumu regulēšana

(1) Apdrošinātājiem ir tiesības vienoties par tiešo zaudējumu regulēšanu, noslēdzot savstarpēju līgumu saskaņā ar Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja saistošajiem norādījumiem, kas nosaka apdrošinātāju tiesības un pienākumus tiešās zaudējumu regulēšanas gadījumos — apdrošinātāja tiesības pievienoties tiešās zaudējumu regulēšanas sistēmai un izstāties no tās, apdrošināšanas atlīdzības izmaksas kārtību, savstarpējo norēķinu kārtību, strīdu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksas pienākumu risināšanas kārtību, kā arī regulē citus ar tiešo zaudējumu regulēšanu saistītus jautājumus.

(2) Vienojoties par tiešo zaudējumu regulēšanu, apdrošinātājam, kas apdrošinājis zaudējumus nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, ir tiesības pilnvarot apdrošinātāju, kas apdrošinājis ceļu satiksmes negadījumā bojātā vai bojā gājušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai tā pilnvarotu personu veikt šādas darbības:

1) pieņemt un izskatīt pieteikumu par apdrošināšanas gadījumu, kā arī veikt citas darbības, kas saskaņā ar šo likumu nepieciešamas, lai pieņemtu lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību;

2) pieņemt lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību un veikt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu šajā likumā noteiktajos termiņos.

(3) Apdrošinātājiem apdrošināšanas līguma slēgšanas brīdī un pēc ceļu satiksmes negadījuma ir pienākums nodrošināt, lai ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas būtu informētas par apdrošināšanas gadījuma paziņošanas un apdrošināšanas atlīdzības pieprasīšanas kārtību.

(22.09.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.10.2011.)

39.pants. Lēmums par apdrošināšanas atlīdzību

(1) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs triju mēnešu laikā no šā likuma 36.panta otrajā un ceturtajā daļā minētā rakstveida pieteikuma saņemšanas dienas, bet ne vēlāk kā mēneša laikā pēc visu nepieciešamo dokumentu saņemšanas pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un nosūta attiecīgu rakstveida informāciju apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam, ja:

1) nodarītie zaudējumi ir aprēķināmi;

2) ir zināma ceļu satiksmes negadījumā zaudējumus nodarījusī persona;

3) ir spēkā stājies gala nolēmums gadījumos, kad ierosināts kriminālprocess.

(2) Ja nav konstatējams kāds no šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā minētajiem nosacījumiem, izņemot tā $2.^1$ daļā noteikto, tad triju mēnešu laikā no šā likuma 36.panta otrajā un ceturtajā daļā minētā rakstveida pieteikuma saņemšanas dienas apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nosūta apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam attiecīgu rakstveida informāciju, kurā norādīts atlīdzības neizmaksāšanas pamatojums.

(2^1) Gadījumos, kad nav stājies spēkā gala nolēmums kriminālprocesā, apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un nosūta attiecīgu rakstveida informāciju apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam, ja:

1) nodarītie zaudējumi ir aprēķināmi;

2) ceļu satiksmes negadījuma apstākļi ir zināmi;

3) ir iespējams izvērtēt un noteikt ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildību par nodarītajiem zaudējumiem.

(3) Par šā panta pirmajā un otrajā daļā minētā termiņa (trīs mēneši no šā likuma 36.panta otrajā un ceturtajā daļā minētā rakstveida pieteikuma saņemšanas dienas) nokavējumu apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs papildus neizmaksātajai apdrošināšanas atlīdzībai vai tiesas noteiktajam zaudējumu apmēram maksā trešajai personai 0,1 procentu no neizmaksātās apdrošināšanas atlīdzības par katru nokavējuma dienu.

(4) Ja apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir pārsūdzējis tiesībaizsardzības iestāžu vai tiesas nolēmumu, šā panta pirmajā un otrajā daļā minētais termiņš tiek pārtraukts līdz

sūdzības izskatīšanai un apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam nav pienākuma maksāt šā panta trešajā daļā minētos procentus, ja tiesa atzinusi pārsūdzību par pamatotu. Ja sūdzība tiek noraidīta, procenti aprēķināmi šā panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā. Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētais termiņš tiek pārtraukts un apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam nav pienākuma maksāt šā panta trešajā daļā minētos procentus arī tikmēr, kamēr tiek izmeklēta kriminālllieta.

(4^1) Visas prasījuma tiesības, kas izriet no šā likuma vai apdrošināšanas līguma, izbeidzas, ja apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais, apdrošinātājs vai jebkura cita persona tās pienācīgi neizmanto triju gadu laikā un šajā likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

(5) Ja trešo personu neapmierina lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai atteikumu, tai ir tiesības lūgt Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju sniegt atzinumu par minēto lēmumu. Pārbaudot trešās personas sūdzību pēc būtības, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu, kuram ir rekomendējošs raksturs.

(6) Trešā persona lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai atteikumu var pārsūdzēt tiesā Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā triju gadu laikā pēc tā pieņemšanas arī tad, ja šī persona neizmanto tiesības lūgt Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju sniegt atzinumu par minēto lēmumu.

(7) Ja persona, kura pretendē saņemt apdrošināšanas atlīdzību, ir rakstveidā piekritusi šajā pantā paredzēto rakstveida informāciju no apdrošinātāja saņemt ar elektroniskā pasta palīdzību vai īsziņas veidā uz mobilo tālruni, apdrošinātājs ir tiesīgs sniegt šo informāciju atbilstoši saņemtajai piekrišanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011., 23.11.2016., 14.03.2019. un 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

40.pants. Apdrošināšanas atlīdzības izmaksas kārtība

(1) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs apdrošināšanas atlīdzību izmaksā piecu dienu laikā pēc tam, kad pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētais termiņš netiek ievērots apdrošinātāja vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja vainas dēļ, apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs papildus izmaksājamai apdrošināšanas atlīdzībai maksā 12 procentus gadā no izmaksājamās apdrošināšanas atlīdzības summas.

41.pants. Apdrošinātāja un Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja regresa prasība

(1) Apdrošinātājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret:

1) transportlīdzekļa vadītāju, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarījis zaudējumus trešajai personai, ja tas:

a) vadījis transportlīdzekli, būdams alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu iespaidā,

b) vadījis transportlīdzekli bez tiesībām vadīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekli vai vadījis transportlīdzekli, kas neatbilst vadītāja apliecībā norādītajam ierobežojuma kodam, un ceļu satiksmes negadījumā nodarītajam zaudējumam ir cēlonisks sakars ar minēto pārkāpumu,

c) pēc ceļu satiksmes negadījuma, neievērojot šajā likumā vai citos normatīvajos aktos noteiktās prasības, atstājis notikuma vietu vai izvairījies no noteiktā kārtībā izdarāmās pārbaudes alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu iespaida konstatēšanai, vai šīs vielas lietojis pēc ceļu satiksmes negadījuma līdz attiecīgajai pārbaudei,

d) nav iesniedzis aizpildītu saskaņoto paziņojumu apdrošinātājam pēc tā pieprasījuma, lai apdrošinātājs

varētu pārliecināties par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, kad apdrošinātājam ir pamatotas šaubas par tā rīcībā esošajā aizpildītajā saskaņotajā paziņojumā fiksētās informācijas patiesumu,

d[1]) nav sniedzis informāciju par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem apdrošinātājam pēc tā pieprasījuma, lai apdrošinātājs varētu pārliecināties par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, kad apdrošinātājam ir pamatotas šaubas par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem,

e) zaudējumus nodarījis, izdarot tīšu noziedzīgu nodarījumu,

f) vadījis noziedzīga nodarījuma rezultātā iegūtu transportlīdzekli, izņemot gadījumus, kad ceļu satiksmes negadījuma brīdī transportlīdzekļa vadītājs ir bijis labticīgs valdītājs;

1[1]) transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju, kurš nav bijis ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītājs, ja:

a) tas atbilstoši šā likuma 36. panta trešās daļas 2. punktam pēc apdrošinātāja pieprasījuma nav sniedzis informāciju par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, nav iesniedzis aizpildītu saskaņoto paziņojumu vai nav sniedzis informāciju par transportlīdzekļa vadītāju, lai apdrošinātājs varētu pārliecināties par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, kad tam ir pamatotas šaubas par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem,

b) konstatēts kāds no šā panta pirmās daļas 1. punkta "a", "b" vai "c" apakšpunktā minētajiem gadījumiem. Regresa prasību iespējams iesniegt tikai tad, ja ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa tiesīgais lietotājs, kurš nav bijis ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītājs, pieļāvis transportlīdzekļa vadīšanu šā panta pirmās daļas 1. punkta "a" vai "b" apakšpunktā minētajā gadījumā vai pieļāvis ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu šā panta pirmās daļas 1. punkta "c" apakšpunktā minētajā gadījumā un ja zaudējumu piedziņa no transportlīdzekļa vadītāja nav iespējama;

2) ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādīto transportlīdzekļa turētāju, ja:

a) tas apdrošināšanas līgumā noteiktajā termiņā nav samaksājis apdrošināšanas prēmiju,

b) tas atbilstoši šā likuma 36. panta trešās daļas 2. punktam pēc apdrošinātāja pieprasījuma nav sniedzis informāciju par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, nav iesniedzis aizpildītu saskaņoto paziņojumu, nav sniedzis informāciju par transportlīdzekļa vadītāju vai transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju, lai apdrošinātājs varētu pārliecināties par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, kad tam ir pamatotas šaubas par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem,

c) konstatēts kāds no šā panta pirmās daļas 1. punkta "a", "b" vai "c" apakšpunktā minētajiem gadījumiem. Regresa prasību iespējams iesniegt tikai tad, ja ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieks vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs pieļāvis transportlīdzekļa vadīšanu šā panta pirmās daļas 1. punkta "a" vai "b" apakšpunktā minētajā gadījumā vai pieļāvis ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu šā panta pirmās daļas 1. punkta "c" apakšpunktā minētajā gadījumā un ja zaudējumu piedziņa no transportlīdzekļa vadītāja nav iespējama,

d) transportlīdzeklim nav noteiktajā kārtībā izdarīta valsts tehniskā apskate un ceļu satiksmes negadījumā nodarītajam zaudējumam ir cēlonisks sakars ar transportlīdzekļa tehnisko stāvokli,

e) transportlīdzeklis atbilstoši ceļu satiksmes noteikumiem laikposmā no 1. decembra līdz 1. martam nav bijis aprīkots ar riepām, kas paredzētas braukšanai ziemas apstākļos, un ceļu satiksmes negadījumā nodarītajam zaudējumam ir cēlonisks sakars ar minēto pārkāpumu;

3) ceļa īpašnieku (pārvaldītāju), ja apdrošinātājs tā vietā ir atlīdzinājis ceļu satiksmes negadījumā nodarītos zaudējumus;

4) personu, kura zaudējumu nodarījusi ar ļaunu nolūku;

5) tirdzniecības uzņēmumu (komersantu), ja tas nav ievērojis kārtību, kādā tirdzniecībai paredzētie transportlīdzekļi piedalās ceļu satiksmē;

6) personu, kura transportlīdzekli ieguvusi, izdarot noziedzīgu nodarījumu;

7) apdrošinātāju, kas ir apdrošinājis vilcēju vai citu velkošo transportlīdzekli, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksāta šā likuma 34. panta trešajā daļā minētajā gadījumā un pēc apdrošināšanas atlīdzības izmaksas vilcējs vai cits velkošais transportlīdzeklis ir identificēts.

(2) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret:

1) ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju vai transportlīdzekļa īpašnieku, vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādīto transportlīdzekļa turētāju, ja nav apdrošināta īpašnieka civiltiesiskā atbildība;

2) transportlīdzekļa vadītāju, ja viņš vadījis noziedzīga nodarījuma rezultātā iegūtu transportlīdzekli, izņemot gadījumus, kad ceļu satiksmes negadījuma brīdī transportlīdzekļa vadītājs ir bijis labticīgs valdītājs;

2^1) personu, kura transportlīdzekli ieguvusi, izdarot noziedzīgu nodarījumu;

3) apdrošinātāju, ja tiek noskaidrots transportlīdzeklis, kas nodarījis zaudējumu, un pienākums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību bija apdrošinātājam;

4) apdrošinātāju, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksāta šā likuma 51.panta piektajā daļā vai $5.^1$ daļā minētajā gadījumā un pienākums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību bija apdrošinātājam;

5) Eiropas Ekonomikas zonas valsts garantijas fondu (kompensācijas iestādi), ja triju mēnešu laikā no šā likuma 36.panta otrajā un ceturtajā daļā minētā rakstveida pieteikuma saņemšanas dienas ārvalsts apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai tā pārstāvis nav nosūtījis rakstveida informāciju apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam (Latvijas Republikas rezidentam, kurš cēlis prasību pret ārvalsts apdrošinātāju sakarā ar šajā valstī notikušo apdrošināšanas gadījumu);

6) Eiropas Ekonomikas zonas valsts garantijas fondu (kompensācijas iestādi), ja šīs valsts apdrošinātājs nav iecēlis pārstāvi Latvijas Republikā un šajā valstī notikušā apdrošināšanas gadījumā zaudējumi nodarīti Latvijas Republikas rezidentam;

7) Eiropas Ekonomikas zonas valsts garantijas fondu (kompensācijas iestādi), ja zaudējumus nodarījis šajā valstī reģistrēts transportlīdzeklis, kura īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju nav iespējams noskaidrot divu mēnešu laikā pēc apdrošināšanas gadījuma, kurā zaudējumi nodarīti Latvijas Republikas rezidentam;

8) Eiropas Ekonomikas zonas valsts garantijas fondu (kompensācijas iestādi), ja šajā valstī ir noticis apdrošināšanas gadījums, kurā zaudējumi nodarīti Latvijas Republikas rezidentam, bet transportlīdzekli nav iespējams noskaidrot;

9) Eiropas Ekonomikas zonas valsts garantijas fondu (kompensācijas iestādi), ja zaudējumus Latvijas Republikas rezidentam sakarā ar attiecīgajā valstī notikušo apdrošināšanas gadījumu nodarījis ārpus Eiropas Ekonomikas zonas valstīm reģistrēts transportlīdzeklis, kura īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju nav

iespējams noskaidrot divu mēnešu laikā pēc ceļu satiksmes negadījuma;

9^1) Eiropas Ekonomikas zonas valsts garantijas fondu (kompensācijas iestādi), ja šajā valstī reģistrētai apdrošināšanas sabiedrībai vai ārvalsts apdrošinātāja filiālei pasludināts maksātnespējas process vai uzsākta likvidācija;

10) tirdzniecības uzņēmumu (komersantu), kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā tirdzniecībai pieņemtais transportlīdzeklis nodarījis zaudējumu un kurš nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību;

11) transportlīdzekļa vadītāju, ja viņš vadījis transportlīdzekli, kura reģistrācija valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā uz laiku ir pārtraukta normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajā kārtībā, vai pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādīto transportlīdzekļa turētāju, ja tas ir pieļāvis transportlīdzekļa vadīšanu šajā punktā minētajā gadījumā;

12) transportlīdzekļa vadītāju, ja viņš vadījis transportlīdzekli, kura īpašnieks ir izmantojis tiesības neveikt īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu šā likuma 3. panta $2.^1$ daļā minētajā gadījumā, vai pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādīto transportlīdzekļa turētāju, ja tas ir pieļāvis transportlīdzekļa vadīšanu šajā punktā minētajā gadījumā;

13) personu, kura ir atbildīga saskaņā ar Civillikuma normām par zaudējumu atlīdzību arī citos šajā daļā neminētos gadījumos.

(3) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību arī starptautiskajos līgumos paredzētajos gadījumos.

(4) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos, ja tas veicis apdrošināšanas atlīdzības izmaksu saskaņā ar šā likuma 51.panta pirmās daļas 5.punktu.

(5) Ja apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir veicis apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, bet pēc tam ir konstatēti fakti, kuri nebija zināmi, bet kuriem būtu bijusi būtiska nozīme, pieņemot lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam ir tiesības pieprasīt, lai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs atmaksā tam nepamatoti izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību vai tās daļu, pamatojoties uz Civillikumā noteiktajām atprasījuma tiesībām.

(6) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību par izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības un šā likuma 51. panta trešās daļas 1. punktā minēto izdevumu atlīdzināšanu šajā pantā minētajos gadījumos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011., 23.11.2016., 14.12.2017. likumu, Satversmes tiesas 06.06.2018. spriedumu, 14.03.2019., 14.11.2024. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

41.^{1} pants. Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā speciālās militārās tehnikas nodarītu zaudējumu atlīdzināšana

(1) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs:

1) izskata pieteikumus sakarā ar speciālās militārās tehnikas nodarītajiem zaudējumiem, kas radušies ceļu satiksmes negadījumā Latvijas Republikā, citā Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā, novērtē nodarītos zaudējumus un 70 dienu laikā no pieteikuma saņemšanas dienas, bet ne vēlāk kā mēneša laikā pēc visu nepieciešamo dokumentu saņemšanas pieņem lēmumu par zaudējumu atlīdzības (turpmāk šajā pantā — apdrošināšanas atlīdzība) izmaksu vai atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību;

2) piecu dienu laikā pēc šīs daļas 1. punktā minētā pieteikuma saņemšanas informē par to Aizsardzības ministriju;

3) piecu dienu laikā pēc tam, kad pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzību:

a) ja pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, — nosūta rakstveida informāciju par šo lēmumu zaudējumu atlīdzības pieprasītājam (turpmāk šajā pantā — apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājs), kas iesniedzis šīs daļas 1. punktā minēto pieteikumu, un iesniedz Aizsardzības ministrijai lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un ar šā lēmuma pieņemšanu saistītos dokumentus vai citā veidā fiksētu informāciju, kas apliecina ar ceļu satiksmes negadījumu saistītos faktus, zaudējumus un to apmēru,

b) ja pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības atteikumu, — nosūta apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam, kas iesniedzis šīs daļas 1. punktā minēto pieteikumu, un Aizsardzības ministrijai attiecīgu rakstveida informāciju, kurā norāda atteikuma pamatojumu;

4) 70 dienu laikā no pieteikuma saņemšanas dienas nosūta apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam, kas iesniedzis šīs daļas 1. punktā minēto pieteikumu, un Aizsardzības ministrijai rakstveida informāciju, kurā norāda šīs daļas 3. punkta "a" vai "b" apakšpunktā minētā lēmuma nepieņemšanas pamatojumu, ja minēto lēmumu nav iespējams pieņemt informācijas nepietiekamības vai citu apstākļu dēļ.

(2) Aizsardzības ministrija:

1) 15 dienu laikā pēc tam, kad saņemts Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, izmaksā apdrošināšanas atlīdzību apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam, kas iesniedzis šā panta pirmās daļas 1. punktā minēto pieteikumu, un nosūta Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam maksājumu apliecinošu dokumentu;

2) pamatojoties uz Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pieprasījumu, mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas atlīdzina Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam izdevumus par apdrošināšanas atlīdzības lietas administrēšanu vai citām šīs lietas nokārtošanai nepieciešamām darbībām, ja Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņēmis lēmumu saskaņā ar šā panta pirmās daļas 3. punkta "a" vai "b" apakšpunktu;

3) maksā 12 procentus gadā no izmaksājamās summas papildus:

a) apdrošināšanas atlīdzībai, kas izmaksājama apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam, kas iesniedzis šā panta pirmās daļas 1. punktā minēto pieteikumu, ja netiek ievērots šīs daļas 1. punktā minētais termiņš,

b) šīs daļas 2. punktā minētajiem izdevumiem Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam, ja netiek ievērots šīs daļas 2. punktā minētais termiņš.

(3) Speciālās militārās tehnikas nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas regulēšanai gadījumos, kad šā panta pirmajā daļā minētajā ceļu satiksmes negadījumā nav iesaistīts pārrobežu elements, piemēro šā likuma normas par zaudējumu novērtēšanas un apdrošināšanas atlīdzības aprēķināšanas kārtību, nodrošinot tādu pašu režīmu kā gadījumos, kad zaudējumus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

(4) Speciālās militārās tehnikas nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas regulēšanai gadījumos, kad šā panta pirmajā daļā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīts pārrobežu elements, piemērojamo likumu nosaka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija regulas (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II") (turpmāk — Regulas Nr. 864/2007) noteikumiem, citiem starptautiskajiem tiesību aktiem vai principiem, nodrošinot tādu pašu režīmu kā gadījumos, kad zaudējumus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

(5) Ja sakarā ar speciālās militārās tehnikas nodarītajiem zaudējumiem (kaitējumu) Latvijas Nacionālo bruņoto spēku karavīram vai zemessargam vienlaikus ir tiesības gan uz šā panta otrās daļas 1. punktā noteikto

apdrošināšanas atlīdzību, gan uz karavīru un zemessargu sociālās garantijas reglamentējošos normatīvajos aktos paredzēto atlīdzību, Aizsardzības ministrija izmaksā to atlīdzību, kuras apmērs ir lielāks.

(6) Ja atbilstoši šajā pantā noteiktajai kārtībai apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība par speciālās militārās tehnikas nodarītajiem zaudējumiem, bet Latvijas Republikai saistošs starptautisks līgums paredz citu speciālās militārās tehnikas nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas apmēru un nosacījumus, Aizsardzības ministrija veic nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu šajā līgumā noteikto saistību izpildi.

(17.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2021. Pants stājas spēkā 01.02.2021. Sk. pārejas noteikumu 21. punktu)

41.[2] pants. Ārpus Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Šveices Konfederācijas speciālās militārās tehnikas nodarītu zaudējumu atlīdzināšana

Ja speciālā militārā tehnika ceļu satiksmes negadījuma rezultātā nodara zaudējumus trešajai personai ārpus Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Šveices Konfederācijas, Aizsardzības ministrija šai personai nodrošina zaudējumu atlīdzināšanu atbilstoši Latvijas Republikai saistošos starptautiskajos līgumos noteiktajai kārtībai.

(17.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2021. Pants stājas spēkā 01.02.2021. Sk. pārejas noteikumu 21. punktu)

42. pants. Ceļu satiksmes negadījumam piemērojamais likums

No ceļu satiksmes negadījuma izrietošo ārpuslīgumisko attiecību regulēšanai piemērojamo likumu nosaka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 864/2007 noteikumiem, citiem starptautiskajiem tiesību aktiem vai principiem.

(17.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2021.)

IV nodaļa
Pārvalde transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas jomā

43.pants. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs

(1) Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas sistēmas darbību valstī atbilstoši savam darbības mērķim un uzdevumiem nodrošina Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, kurā apvienojušās visas apdrošināšanas sabiedrības, kurām ir tiesības veikt sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu Latvijas Republikā vai citā dalībvalstī, izmantojot tiesības dibināt filiāli vai pakalpojumu sniegšanas brīvības principu.

(1[1]) Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja darbības mērķis ir sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas sistēmas ietvaros nodrošināt ceļu satiksmes negadījumā cietušo trešo personu, transportlīdzekļu īpašnieku un tiesīgo lietotāju interešu aizsardzību.

(2) Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja darbību regulē šis likums, bet tā tiesisko statusu nosaka Biedrību un nodibinājumu likums.

(3) *(Izslēgta ar 15.10.2026. likumu)*

(4) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pilda Latvijas Republikas Zaļās kartes biroja funkcijas.

(5) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs atbilstoši savai kompetencei patstāvīgi pieņem lēmumus, veic tam noteiktos uzdevumus un ir atbildīgs par to izpildi.

(6) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs savus statūtus un to grozījumus attiecībā uz deleģēto valsts pārvaldes uzdevumu saskaņo ar Finanšu ministriju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2024. un 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

44.pants. Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja kompetence, tiesības un pienākumi

(1) *(Izslēgta ar 15.10.2026. likumu)*

(2) Lai nodrošinātu sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas sistēmas darbību, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam ir deleģēti šādi valsts pārvaldes uzdevumi:

1) izveidot, uzkrāt un pārvaldīt Garantijas fondu;

2) nodrošināt informācijas sniegšanu un apmaiņu šajā likumā noteiktajos gadījumos;

3) *(punkts stājas spēkā 01.07.2027. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.07.2027. Sk. pārejas noteikumu 37. punktu)*;

4) izdot administratīvos aktus par Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja biedru uzņemšanu, izslēgšanu un izstāšanos.

(2^1) *(Daļa stājas spēkā 01.07.2027. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.07.2027. Sk. pārejas noteikumu 37. punktu)*

(2^2) Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja izdotos administratīvos aktus par Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja biedru uzņemšanu un izslēgšanu var apstrīdēt Finanšu ministrijā, bet Finanšu ministrijas lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja izdotā administratīvā akta par Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja biedra izslēgšanu apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(2^3) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs sniedz tā rīcībā esošo informāciju izmeklēšanas iestādēm, prokuratūrai un tiesai to lietvedībā esošo materiālu pārbaudei, izmeklēšanai un iztiesāšanai.

(3) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs:

1) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pieprasīt un bez maksas saņemt datus, kas nepieciešami apdrošināšanas gadījuma administrēšanai cietušo trešo personu interešu aizsardzības un valsts budžeta un pašvaldību budžetu izdevumu atlīdzināšanas nolūkā:

a) tiešsaistes režīmā no sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas informācijas sistēmas saskaņā ar šā likuma 58. un 59.pantu,

b) iesniedzot pieprasījumus Valsts policijā, kā arī citās valsts pārvaldes institūcijās, pašvaldībās, prokuratūrā, tiesā un apdrošināšanas sabiedrībās, neizmantojot šā punkta "a" apakšpunktā minēto informācijas sistēmu, ja tajā nav pieejami apdrošināšanas gadījuma administrēšanai nepieciešamie dati;

2) pārstāvēt ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju vai īpašnieku, ja Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam iesniegts iesniegums par apdrošināšanas atlīdzību un apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda;

3) atbilstoši savai kompetencei izstrādāt un iesniegt Finanšu ministrijai priekšlikumus jautājumos, kas saistīti ar

sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu.

(4) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nedrīkst sniegt apdrošināšanas pakalpojumus un nodarboties ar apdrošināšanas izplatīšanu.

(5) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs izstrādā, saskaņo ar Finanšu ministriju un apstiprina kārtību interešu konfliktu novēršanai tā darbībā (tai skaitā valdes locekļu darbībā), kas saistīta ar Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam deleģēto valsts pārvaldes uzdevumu izpildi.

(6) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs izstrādā un apstiprina kārtību šā likuma 39. panta piektajā daļā minēto sūdzību, kā arī ar šajā likumā Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam deleģētajiem valsts pārvaldes uzdevumiem saistīto sūdzību izskatīšanai, nodrošinot sūdzībās norādīto faktu pārbaudi un interešu konfliktu novēršanu. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir atbildīgs par sūdzību izskatīšanas kārtības ievērošanu. Rakstveida informācija par sūdzību izskatīšanas kārtību ir brīvi pieejama Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja tīmekļvietnē.

(7) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs regulāri analizē saņemtās sūdzības, izvērtē to iemeslus un cēloņus, kā arī reizi pusgadā rakstveidā informē Finanšu ministriju par izvērtēšanas rezultātiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011., 23.11.2016., 14.03.2019. un 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

44.[1] pants. Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pārraudzības institūcija

Jautājumos, kas saistīti ar šajā likumā Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam deleģētajiem valsts pārvaldes uzdevumiem, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs atrodas Finanšu ministrijas pārraudzībā.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

45.pants. Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pārvaldes institūcijas

Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pārvaldes institūcijas ir kopsapulce un valde.

46.pants. Kopsapulce

(1) Kopsapulce ir Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja lēmējinstitūcija. Kopsapulci veido visi apdrošinātāji.

(2) Kopsapulcei ir tiesības:

1) lemt par pasākumiem pret jebkuru apdrošinātāju, kas nepilda Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja biedra pienākumus;

2) pieņemt labas prakses vadlīnijas sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas jautājumos, ciktāl tās nav pretrunā ar šo likumu;

3) *(izslēgts ar 15.10.2026. likumu);*

4) ieteikt finanšu ministram iecelšanai amatā un atbrīvošanai no amata apdrošinātāju pārstāvjus konsultatīvajā padomē;

5) lemt par jebkuriem jautājumiem, ko iesniegusi valde vai konsultatīvā padome vai ierosinājis kāds apdrošinātājs;

6) noteikt Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja darbības nodrošināšanai nepieciešamo finanšu līdzekļu apmēru un samaksas kārtību;

7) ieteikt Latvijas Bankai apturēt vai atņemt attiecīgās tiesības veikt sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu;

8) lemt par citiem jautājumiem, kas nodrošina šā likuma īstenošanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2024. un 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

47.pants. Valde

(1) Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja izpildinstitūcija ir Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valde. Valdes sastāvā ir valdes priekšsēdētājs un divi valdes locekļi.

(2) Par Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valdes locekli var būt persona:

1) kurai ir nepieciešamā izglītība, ne mazāk kā triju gadu darba pieredze un pietiekama kompetence jomā, par kuru tā ir atbildīga, kā arī spēja nodrošināt, ka Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pārvaldība tiek veikta tā, lai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs spētu pastāvīgi, profesionāli un kvalitatīvi veikt tam noteiktos pienākumus;

2) kurai nav pasludināts fiziskās personas maksātnespējas process vai no tā izbeigšanas dienas ir pagājis vismaz viens gads;

3) kura nav sodīta par tīša nozieguma izdarīšanu pret valsti, īpašumu vai pārvaldības kārtību vai par tīša nozieguma izdarīšanu tautsaimniecībā vai valsts institūciju dienestā, vai par tāda nozieguma izdarīšanu, kas saistīts ar terorismu, vai sodāmība par to ir noņemta vai dzēsta;

4) kurai Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumā paredzētā uzraudzības un kontroles institūcija vai Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā paredzētā kompetentā institūcija nav piemērojusi sankciju un savā tīmekļvietnē publiskojusi informāciju par sankciju (izņemot brīdinājumu) par starptautisko vai nacionālo sankciju vai noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu reglamentējošu normatīvo aktu pārkāpšanu vai no sankcijas piemērošanas dienas ir pagājis vismaz viens gads.

(3) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs izstrādā, saskaņo ar Finanšu ministriju un apstiprina kārtību Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valdes locekļu atbilstības un piemērotības novērtēšanai atbilstoši šā panta otrās daļas prasībām.

(4) Pirms persona sāk pildīt Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valdes locekļa amata pienākumus, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pārbauda tās atbilstību šā panta otrās daļas 4. punktam, pieprasot un saņemot ziņas par sodāmības neesību vai esību no Sodu reģistra tiešsaistes datu pārraides režīmā. Pēc minētās pārbaudes ziņas par personas sodāmību nekavējoties dzēš.

(5) Ja saņemta informācija, kas rada šaubas par Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valdes locekļa atbilstību šā panta otrās daļas 4. punktam, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieprasa un saņem ziņas par sodāmības neesību vai esību no Sodu reģistra tiešsaistes datu pārraides režīmā. Pēc minētās pārbaudes ziņas par personas sodāmību nekavējoties dzēš.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. un 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

47.[1] pants. Dalība Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojā

(1) Lai kļūtu par Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja biedru, apdrošināšanas sabiedrība Transportlīdzekļu

apdrošinātāju biroja valdei iesniedz iesniegumu par uzņemšanu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojā un veic iemaksu Garantijas fondā. Iesniegumam pievieno:

1) apdrošināšanas sabiedrības statūtu un reģistrācijas apliecības atvasinājumu;

2) izziņu no valsts reģistra par apdrošināšanas sabiedrības paraksttiesīgajām personām;

3) apdrošināšanas sabiedrības apliecinājumu, ka attiecībā uz to nav ierosināts maksātnespējas vai likvidācijas process.

(2) Ja apdrošināšanas sabiedrība ir veikusi iemaksu Garantijas fondā un iesniegusi šā panta pirmajā daļā minēto iesniegumu un dokumentus, Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valde septiņu dienu laikā pieņem lēmumu par apdrošināšanas sabiedrības uzņemšanu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojā.

(3) Ja Latvijas Banka vai citas dalībvalsts uzraudzības institūcija nav izsniegusi vai ir anulējusi apdrošināšanas sabiedrībai licenci sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas veikšanai, Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valde nekavējoties pieņem lēmumu par apdrošināšanas sabiedrības izslēgšanu no Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja.

(4) Ja apdrošināšanas sabiedrība atkārtoti nepilda šā likuma 17. panta piektajā daļā minētos pienākumus vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam nodara būtisku kaitējumu, Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valdei ir tiesības pieņemt lēmumu par apdrošināšanas sabiedrības izslēgšanu no Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja.

(5) Apdrošināšanas sabiedrība var jebkurā laikā izstāties no Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja, iesniedzot rakstveida iesniegumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valdei. Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valde septiņu dienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas pieņem lēmumu par apdrošināšanas sabiedrības izstāšanos no Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja.

(6) Ja apdrošinātājs tiek izslēgts vai izstājas no Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs par to paziņo Latvijas Bankai.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

48.pants. Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja finansēšana

(1) Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja darbību finansē apdrošinātāji kopsapulces noteiktajā apmērā un kārtībā.

(2) Apdrošinātāju maksājumiem jābūt pietiekamiem, lai nodrošinātu šajā likumā noteikto Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja uzdevumu un mērķu īstenošanu.

(3) Šā panta otrajā daļā minētie apdrošinātāju maksājumi tiek ieskaitīti Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja kontā un izmantojami tikai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja darbības nodrošināšanai.

49. pants. Konsultatīvā padome un informācijas sniegšana valsts pārvaldes institūcijām

(1) Lai sekmētu valsts pārvaldes institūciju, apdrošinātāju, Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja un citu iesaistīto personu sadarbību sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas jomā, tiek izveidota Konsultatīvā padome, kuras sastāvā ir pa vienam pārstāvim no Finanšu ministrijas, Latvijas Bankas, Valsts policijas, Ceļu satiksmes drošības direkcijas, Satiksmes ministrijas, Zemkopības ministrijas, Latvijas automoto biedrības, Autopārvadātāju asociācijas "Latvijas auto", Latvijas Pasažieru pārvadātāju asociācijas, biedrības "Auto Asociācija", Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras, Latvijas Apdrošināšanas brokeru asociācijas un Latvijas Nacionālās kravas ekspeditoru un loģistikas asociācijas, kā arī — proporcionāli minēto institūciju un organizāciju skaitam — Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pilnvarotu apdrošinātāju pārstāvji un Transportlīdzekļu apdrošinātāju

biroja pārstāvis.

(2) Konsultatīvā padome:

1) izskata un iesniedz Finanšu ministrijai priekšlikumus par nepieciešamajiem grozījumiem likumos un citos normatīvajos aktos saistībā ar transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu;

2) izskata valdes sagatavotos pārskatus par situāciju sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātajā apdrošināšanā valstī.

(3) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ne retāk kā reizi ceturksnī sniedz Finanšu ministrijai un Latvijas Bankai apkopotu informāciju par situāciju sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātajā apdrošināšanā valstī.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 22.09.2011., 14.03.2019. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

50. pants. Informācijas apmaiņa

(1) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs sniedz informāciju par:

1) noslēgtajiem apdrošināšanas līgumiem vismaz pēdējo piecu gadu laikā un atbilstoši šiem līgumiem sakarā ar apdrošināšanas gadījumu iesniegto pieteikumu skaitu, uz kuru pamata veikta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa, — 15 dienu laikā pēc transportlīdzekļa īpašnieka vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā transportlīdzekļa turētāja pieprasījuma. Minēto informāciju iekļauj izziņā par apdrošināšanas vēsturi atbilstoši Eiropas Komisijas 2024. gada 3. jūlija īstenošanas regulai (ES) 2024/1855, ar ko paredz noteikumus par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2009/103/EK piemērošanu attiecībā uz ziņojumiem par prasījumu vēsturi izmantoto paraugu;

2) apdrošināšanas līguma spēkā esību — pēc transportlīdzekļa īpašnieka vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā transportlīdzekļa turētāja, vai ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas pieprasījuma;

3) ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju un tā apdrošināšanas prasību kārtošanas pārstāvjiem — pēc ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas pieprasījuma, ja ceļu satiksmes negadījums noticis:

a) Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā un zaudējumu nodarījis transportlīdzeklis, kurš parasti atrodas Latvijas Republikā,

b) Latvijas Republikā vai ārpus tās un zaudējumu nodarījis transportlīdzeklis, kurš parasti atrodas ārpus Latvijas Republikas;

4) ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai tiesīgo lietotāju — 30 dienu laikā pēc trešās personas pieprasījuma, ja trešai personai ir likumīgas intereses iegūt šo informāciju;

5) apdrošinātājiem, pie kuriem iespējams noslēgt apdrošināšanas līgumu;

6) Latvijas Republikā reģistrētu apdrošināšanas sabiedrību vai ārvalsts apdrošinātāja filiāli, kurai pasludināts maksātnespējas process vai uzsākta likvidācija saskaņā ar šā panta otro daļu.

(2) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs šā panta pirmās daļas 1. un 4. punktā minēto informāciju sniedz pēc šajos punktos minēto personu rakstveida pieprasījuma saņemšanas. Šā panta pirmās daļas 2. un 3. punktā minētā informācija ir pieejama Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja tīmekļvietnē pēc šajos punktos minēto personu

rakstveida pieprasījuma saņemšanas. Šā panta pirmās daļas 5. un 6. punktā minētā informācija ir publiski pieejama Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja tīmekļvietnē. Šā panta pirmās daļas 6. punktā minēto informāciju Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nekavējoties paziņo citiem Eiropas Ekonomikas zonas valstu garantijas fondiem (kompensācijas iestādēm).

(3) *(Izslēgta no 01.01.2025. ar 14.11.2024. likumu. Sk. pārejas noteikumu 27. punktu)*

(4) Lai apdrošināšanas sabiedrības vai ārvalsts apdrošinātāja filiāles maksātnespējas procesa vai likvidācijas gadījumā nodrošinātu trešajai personai apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs sadarbojas ar citiem Eiropas Ekonomikas zonas valstu garantijas fondiem (kompensācijas iestādēm), maksātnespējas procesa administratoru, likvidatoru vai Latvijas valsts pārvaldes iestādēm, to struktūrvienībām vai personām, kas rīkojas minēto struktūrvienību vārdā. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam ir tiesības apstrādāt trešās personas datus, tai skaitā personas veselības datus, kas attiecas uz konkrēto apdrošināšanas gadījumu un ir nepieciešami apdrošināšanas atlīdzības izmaksai.

(5) Maksātnespējas procesa administrators vai likvidators informē Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju, ja ir pieņēmis lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību attiecībā uz prasījumu, kuru saņēmis arī Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

(6) Lai nodrošinātu to, ka ir pieejama informācija par transportlīdzekli vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī reģistrētu vai reģistrējamu transportlīdzekli, kuru izved uz citu Eiropas Ekonomikas zonas valsti vai Latvijas Republiku, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs sadarbojas ar citiem Eiropas Ekonomikas zonas valstu informācijas centriem.

(14.03.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024. Grozījums attiecībā uz pirmās daļas 1. punkta papildināšanu un trešās daļas izslēgšanu stājas spēkā 01.01.2025. Sk. pārejas noteikumu 27. punktu)

50.[1] pants. Informācijas sniegšana transportlīdzekļa īpašniekam

(Izslēgts ar 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

51.pants. Garantijas fonds

(1) Apdrošinātāji izveido un Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pārvalda Garantijas fondu. Garantijas fonda mērķis ir nodrošināt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis:

1) transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis;

2) nenoskaidrots transportlīdzeklis (šajā gadījumā tiek ievēroti šā likuma 35.panta noteikumi);

3) transportlīdzeklis, kura vadītāja vaina nav pierādāma šā likuma 31.panta astotajā daļā minētajā gadījumā;

4) *(izslēgts 14.03.2019. likumu)*;

5) transportlīdzeklis vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī reģistrēts vai reģistrējams transportlīdzeklis, kura īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu veikušai Latvijas Republikā reģistrētai apdrošināšanas sabiedrībai vai ārvalsts apdrošinātāja filiālei pasludināts maksātnespējas process vai uzsākta likvidācija;

6) Latvijas Republikā reģistrēts transportlīdzeklis, kura īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju nav iespējams noskaidrot;

7) transportlīdzeklis, kura īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošinātājs vai tā pārstāvis triju mēnešu laikā no dienas, kad saņemts šā likuma 36.pantā minētais rakstveida pieteikums par apdrošināšanas gadījumu, nav nosūtījis rakstveida informāciju apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājam (Latvijas Republikas rezidentam, kurš

cēlis prasību pret ārvalsts apdrošinātāju sakarā ar Eiropas Ekonomikas zonas valstī notikušo apdrošināšanas gadījumu);

8) transportlīdzeklis, kura īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošinātājs nav iecēlis pārstāvi Latvijas Republikā, ja Eiropas Ekonomikas zonas valstī notikušā apdrošināšanas gadījumā zaudējumi nodarīti Latvijas Republikas rezidentam;

9) Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai citā valstī reģistrēts transportlīdzeklis, ja apdrošināšanas gadījums ir noticis Eiropas Ekonomikas zonas valstī un tajā zaudējumi nodarīti Latvijas Republikas rezidentam, bet transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju nav iespējams noskaidrot divu mēnešu laikā pēc apdrošināšanas gadījuma;

10) nenoskaidrots transportlīdzeklis Eiropas Ekonomikas zonas valstī notikušā apdrošināšanas gadījumā, kurā zaudējumi nodarīti Latvijas Republikas rezidentam. Šajā gadījumā šā likuma 25.panta pirmās daļas 1., 2., 3., 6. un 7.punktā minētos mantai nodarītos zaudējumus no Garantijas fonda sedz tikai tad, ja to paredz tās Eiropas Ekonomikas zonas valsts normatīvie akti, kurā noticis apdrošināšanas gadījums;

11) transportlīdzeklis vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī reģistrēts vai reģistrējams transportlīdzeklis, kura īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu veikušai citā Eiropas Ekonomikas zonas valstī reģistrētai apdrošināšanas sabiedrībai vai ārvalsts apdrošinātāja filiālei pasludināts maksātnespējas process vai uzsākta likvidācija, ja zaudējumi nodarīti Latvijas Republikas rezidentam;

12) transportlīdzeklis, kura reģistrācija valsts vai pašvaldību transportlīdzekļu reģistrā uz laiku ir pārtraukta normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajā kārtībā;

13) transportlīdzeklis, kura īpašnieks vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais transportlīdzekļa turētājs ir izmantojis tiesības neveikt īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu šā likuma 3. panta $2.^1$ daļā minētajā gadījumā.

(2) No Garantijas fonda līdzekļiem izmaksā zaudējumu atlīdzību starptautiskajos līgumos paredzētajos gadījumos.

(2^1) Šā panta pirmās daļas 5. un 11. punktā minētajos gadījumos Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs slēdz līgumu ar citiem Eiropas Ekonomikas zonas valstu garantijas fondiem (kompensācijas iestādēm) par sadarbību apdrošināšanas atlīdzības izmaksu segšanā un savstarpējo norēķinu kārtību.

(3) No Garantijas fonda līdzekļiem sedz:

1) izdevumus par atlīdzības lietas administrēšanu vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, ja saskaņā ar šo likumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, un izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā;

2) šajā likumā noteikto kompensāciju apdrošinātājam par apdrošināšanas prēmijas maksājuma samazinājumu;

3) izdevumus, kas radušies, nodrošinot Garantijas fonda līdzekļu glabāšanu un ieguldīšanu;

4) izdevumus, kas radušies, nodrošinot šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 5., 6., 12. un 13. punktā noteikto apdrošināšanas atlīdzību izmaksu riska nodošanu pārapdrošināšanā;

5) izdevumus, kas radušies, nodrošinot līdzekļu aizdevumu Garantijas fondam.

(4) Ārvalstniekam vai ārvalstu juridiskajai personai, kuras dzīvesvietas vai reģistrācijas valsts normatīvie akti ierobežo zaudējumu atlīdzības izmaksu no Garantijas fonda vai atbilstošas institūcijas attiecīgajā ārvalstī, zaudējumi

no Garantijas fonda tiek atlīdzināti, piemērojot šādus pašus ierobežojumus.

(5) No Garantijas fonda līdzekļiem izmaksā zaudējumu atlīdzību vienā no šādiem gadījumiem:

1) ja starp apdrošinātāju un Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju rodas strīds par pienākumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību;

2) ja starp apdrošinātājiem rodas strīds par pienākumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, kad zaudējumus trešajai personai nodarījušas vairākas personas, to skaitā transportlīdzekļu vadītāji, un triju mēnešu laikā no brīža, kad iesniegts pieteikums par apdrošināšanas gadījumu, nav iespējams noteikt katra transportlīdzekļa vadītāja atbildības pakāpi.

(5[1]) No Garantijas fonda līdzekļiem sedz saskaņā ar šā likuma 38.[1] pantu pilnvarotā apdrošinātāja izmaksāto atlīdzību tiešās zaudējumu regulēšanas gadījumos, ja pēc tā pieprasījuma apdrošinātājs, kas apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību pilnībā vai daļēji nav veicis pieprasīto zaudējumu atlīdzību. Šādā gadījumā apdrošinātājs, kura rīcību Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs atzinis par nepamatotu, atlīdzina no Garantijas fonda izmaksātos līdzekļus un maksā par Garantijas fonda līdzekļu izmantošanu 12 procentus gadā no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības summas no dienas, kad veikta izmaksa, līdz brīdim, kad apdrošinātājs atlīdzina izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību.

(6) Garantijas fonda līdzekļus veido:

1) apdrošinātāju veiktās vienreizējās iemaksas;

2) atskaitījumi no sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas prēmijām;

3) apdrošinātāju veiktās papildu iemaksas;

4) Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja regresa kārtībā atgūtie līdzekļi par ceļu satiksmes negadījumā nodarītajiem zaudējumiem;

5) ziedojumi un dāvinājumi;

6) ieņēmumi no Garantijas fonda līdzekļu glabāšanas un ieguldīšanas;

7) ieņēmumi no aizņēmuma atbilstoši šā likuma 51.[4] pantā noteiktajam.

(7) Garantijas fonda turētājs ir Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs. Lēmumus par Garantijas fonda līdzekļu izlietošanu atbilstoši noteiktajiem mērķiem pieņem Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

(8) Garantijas fonda līdzekļu izlietojumu uzrauga Garantijas fonda padome. Padomes sastāvā ir katra apdrošinātāja pilnvarots pārstāvis un Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valdes pilnvarots pārstāvis.

(8[1]) Ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc ceturkšņa beigām Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs rakstveidā paziņo Finanšu ministrijai par Garantijas fonda līdzekļu izdevumu veidiem un apmēru, kā arī Garantijas fonda līdzekļu kopējo apmēru.

(9) Garantijas fonda izveidošanas, uzkrāšanas un pārvaldīšanas kārtību, tai skaitā šā likuma 36. panta astotajā daļā minēto maksu par atlīdzības lietas nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, nosaka Ministru kabinets. Garantijas fonda izveidošanas, uzkrāšanas un pārvaldīšanas kārtības ievērošanu uzrauga Latvijas Banka, piemērojot uz riskiem balstītu uzraudzības pieeju.

(10) Latvijas Banka ir tiesīga pieprasīt no Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja informāciju un dokumentus šā panta devītajā daļā noteiktās Garantijas fonda uzraudzības ietvaros. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieprasīto informāciju iesniedz Latvijas Bankai tās noteiktajos termiņos. Informācijas iesniegšanu nedrīkst atteikt, aizbildinoties ar komercnoslēpumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007., 23.10.2008., 22.09.2011., 14.03.2019., 14.11.2024., 06.11.2025. un 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

51.[1] pants. Garantijas fonda līdzekļu glabāšana un ieguldīšana

(1) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs Garantijas fonda līdzekļus glabā Latvijas Republikā, citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī (turpmāk arī — dalībvalsts) reģistrētā kredītiestādē.

(2) Garantijas fonda līdzekļu ieguldījumus drīkst veikt un pārvaldīt, noslēdzot līgumu ar Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju par Garantijas fonda līdzekļu pārvaldi:

1) kredītiestāde, kura ir tiesīga sniegt ieguldījumu pakalpojumus un ieguldījumu blakuspakalpojumus Latvijas Republikā;

2) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kura ir tiesīga sniegt ieguldījumu pakalpojumus Latvijas Republikā;

3) ieguldījumu pārvaldes sabiedrība, kura ir tiesīga sniegt pārvaldes pakalpojumus (arī individuāli pārvaldīt ieguldītāju finanšu instrumentus) Latvijas Republikā.

(3) Garantijas fonda līdzekļu ieguldījumi veicami šajā pantā noteiktajā kārtībā, īstenojot tādu ieguldījumu politiku, kas nodrošina šajā likumā noteikto no Garantijas fonda līdzekļiem veicamo maksājumu saistību izpildi un ieguldījumu likviditāti.

(4) Garantijas fonda līdzekļus drīkst ieguldīt:

1) Latvijas Republikas, Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu un to pašvaldību emitētajos vai garantētajos vērtspapīros vai naudas tirgus instrumentos;

2) termiņnoguldījumos kredītiestādē, kura saņēmusi licenci kredītiestādes darbībai dalībvalstī un kurai ir tiesības sniegt finanšu pakalpojumus dalībvalstī;

3) ieguldījumu fondos vai tiem pielīdzināmos kopīgo ieguldījumu uzņēmumos (turpmāk — ieguldījumu fonds), ja tie ir reģistrēti dalībvalstī vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstī un to ieguldītāji ir tiesīgi bez ierobežojumiem atsavināt savas ieguldījumu apliecības;

4) Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstu emitētajos vai garantētajos vērtspapīros vai naudas tirgus instrumentos, ja attiecīgās valsts ilgtermiņa kredītreitings ārvalstu valūtā, pēc starptautisko reitinga aģentūru vērtējuma, atbilst investīciju kategorijai;

5) akcijās un citos kapitāla vērtspapīros, ja tie ir iekļauti dalībvalstī reģistrētas fondu biržas (regulēta tirgus) oficiālajā vai tam pielīdzināmā sarakstā (turpmāk — oficiālais saraksts) vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstī reģistrētas fondu biržas — Starptautiskās fondu biržas pilntiesīgas biedres (locekles) — oficiālajā sarakstā vai tiek tirgoti citos regulētos un atklāti pieejamos finanšu instrumentu tirgos;

6) komercsabiedrību parāda vērtspapīros, ja tie ir iekļauti dalībvalstī reģistrētas fondu biržas (regulēta tirgus) oficiālajā sarakstā vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstī reģistrētas fondu biržas — Starptautiskās fondu biržas pilntiesīgas biedres (locekles) — oficiālajā sarakstā vai tiek tirgoti citos regulētos un atklāti pieejamos finanšu instrumentu tirgos;

7) komercsabiedrību kapitāla un parāda vērtspapīros, ja tie nav iekļauti fondu biržas (regulēta tirgus) oficiālajā sarakstā, bet to emisijas noteikumos ir paredzēts, ka vērtspapīri dalībvalsts oficiālajā sarakstā vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstī reģistrētas fondu biržas — Starptautiskās fondu biržas pilntiesīgas biedres (locekles) — oficiālajos sarakstos tiks iekļauti gada laikā no dienas, kad uzsākta parakstīšanās, lai veiktu darījumus ar šiem vērtspapīriem;

8) nekustamajā īpašumā, kas ir reģistrēts dalībvalstī, ja tam ir vērtējums, kas apliecina, ka ieguldījums atbilst nekustamā īpašuma vērtībai.

(5) Garantijas fonda līdzekļi ieguldāmi, ievērojot šādus ieguldījumu ierobežojumus:

1) ieguldījumi vienas valsts vai pašvaldības emitētajos vai garantētajos vērtspapīros vai naudas tirgus instrumentos nedrīkst pārsniegt 25 procentus no Garantijas fonda līdzekļiem;

2) ieguldījumi vienas komercsabiedrības emitētajos parāda vērtspapīros nedrīkst pārsniegt 10 procentus no Garantijas fonda līdzekļiem un 10 procentus no viena emitenta emitēto parāda vērtspapīru kopējā apjoma;

3) ieguldījumi vienas komercsabiedrības emitētajos kapitāla vērtspapīros nedrīkst pārsniegt 10 procentus no Garantijas fonda līdzekļiem un 10 procentus no attiecīgā emitenta pamatkapitāla un balsstiesīgo akciju skaita;

4) noguldījumi vienā kredītiestādē nedrīkst pārsniegt 20 procentus no Garantijas fonda līdzekļiem, bet kopējās prasības pret vienu kredītiestādi nedrīkst pārsniegt 25 procentus no Garantijas fonda līdzekļiem, izņemot prasību, kas ir kārtojama pēc pieprasījuma pret līdzekļu turētāju;

5) ieguldījumi vienā ieguldījumu fondā nedrīkst pārsniegt 10 procentus no Garantijas fonda līdzekļiem;

6) ieguldījumi vienā nedalītā nekustamajā īpašumā nedrīkst pārsniegt 10 procentus no Garantijas fonda līdzekļiem, bet kopējie ieguldījumi nekustamajā īpašumā nedrīkst pārsniegt 25 procentus no Garantijas fonda līdzekļiem;

7) ieguldījumi vienā koncernā esošu komercsabiedrību emitētajos finanšu instrumentos nedrīkst pārsniegt 25 procentus no Garantijas fonda līdzekļiem;

8) Garantijas fonda līdzekļus nedrīkst izmantot aizņēmumam, izņemot šā likuma 51.^{4} panta trešajā daļā noteikto gadījumu, un piešķirt aizdevumos, kā arī izsniegt garantijās.

(27.09.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.10.2026. likumu, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

51.^{2} pants. Informācijas sniegšana Kredītu reģistram

(Izslēgts ar 22.09.2011. likumu, kas stājas spēkā 26.10.2011.)

51.^{3} pants. Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja kreditora prasījums

(1) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam ir tiesības iesniegt kreditora prasījumu šādos gadījumos:

1) ja tas izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību šā likuma 51. pantā minētajos gadījumos;

2) par saistībām, kuras paredzētas, lai nākotnē varētu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar šā likuma 51. pantu un segt šā likuma 51. panta trešās daļas 1. punktā minētos izdevumus par apdrošināšanas gadījumiem, kuri:

a) ir notikuši un par kuriem ir saņemts apdrošināšanas atlīdzības pieteikums, bet par kuriem nav izmaksāta

apdrošināšanas atlīdzība vai tā nav izmaksāta pilnā apmērā, aprēķinot apdrošināšanas atlīdzības apmēru katram apdrošināšanas gadījumam atsevišķi,

b) ir notikuši, bet par kuriem vēl nav saņemts apdrošināšanas atlīdzības pieteikums.

(2) Par šā panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minētajām saistībām neatkarīgi no tā, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs apdrošināšanas atlīdzību par šā panta pirmās daļas 2. punktā minētajām saistībām būs izmaksājis līdz dienai, kad Maksātnespējas likumā noteiktajā kārtībā sastādīts kreditoru prasījumu apmierināšanas plāns vai ziņojums par mantas neesību, ar ko ierosināts izbeigt juridiskās personas maksātnespējas procesu, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam ir tiesības iesniegt kreditora prasījuma precizējumus Maksātnespējas likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Pēc tam kad šā panta pirmās daļas 2. punktā minētās saistības ir izpildītas un ir izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība, kas atbilst šā panta pirmās daļas 1. punkta prasībām, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs paziņo par tām maksātnespējas procesa administratoram, precizējot maksātnespējas procesa administratoram iesniegto kreditora prasījumu, bet ne vēlāk kā līdz dienai, kad Maksātnespējas likumā noteiktajā kārtībā sastādīts kreditoru prasījumu apmierināšanas plāns vai ziņojums par mantas neesību, ar ko ierosināts izbeigt juridiskās personas maksātnespējas procesu.

(14.11.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

51.[4] pants. Līgums par līdzekļu aizdevumu Garantijas fondam

(1) Ja Garantijas fondā nepietiek līdzekļu apdrošināšanas atlīdzības izmaksām saskaņā ar šo likumu, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs var noslēgt aizdevuma līgumu par trūkstošās summas aizņemšanos no Latvijā reģistrētas kredītiestādes vai citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāles Latvijā.

(2) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs izraugās to Latvijā reģistrētu kredītiestādi vai citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāli Latvijā, kura Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam piedāvā zemāko aizdevuma procentu likmi. Ja izteiktie piedāvājumi ir vienādi, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs izvēlas to, kurš iesniegts pirmais.

(3) Naudas līdzekļus, kurus Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs saskaņā ar šā panta pirmo daļu ir aizņēmies trūkstošās apdrošināšanas atlīdzības izmaksu summas segšanai, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs atmaksā no Garantijas fonda.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

V nodaļa
Sadarbība ar valsts pārvaldes iestādēm

52.pants. Ceļu satiksmes drošības direkcijas un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras pienākumi transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas pārbaudes un kontroles jomā

(1) Ceļu satiksmes drošības direkcija un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra pirms transportlīdzekļa tehniskās apskates pārbauda attiecīgā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līguma spēkā esamību.

(2) Transportlīdzekļa tehniskā apskate netiek veikta, ja transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība nav apdrošināta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. likumu, kas stājas spēkā 01.11.2007.)

53.pants. Valsts policijas tiesības un pienākumi transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības

obligātās apdrošināšanas jomā

(1) Valsts policijas darbinieks ir tiesīgs pārliecināties par apdrošināšanas līguma spēkā esamību, izmantojot datus, kuri ir pieejami sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas informācijas sistēmā, vai pēc apdrošināšanas polises, ja polise ir izsniegta.

(2) Ja pārbaudē konstatēts, ka transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība nav apdrošināta, Valsts policija veic normatīvajos aktos noteiktās darbības, tai skaitā lemj par administratīvā soda piemērošanu.

(3) Pēc apdrošinātāja vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pieprasījuma Valsts policija iepazīstina apdrošinātāju vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju ar tās rīcībā esošo informāciju par ceļu satiksmes negadījumu un bez maksas izsniedz izziņu par ceļu satiksmes negadījumu, kā arī, ja nepieciešams, pret samaksu izsniedz par attiecīgo ceļu satiksmes negadījumu sastādīto dokumentu kopijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. un 22.09.2011. likumu, kas stājas spēkā 26.10.2011.)

54. pants. Sadarbība ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūru, ārstniecības iestādēm un Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisiju

(1) Pēc apdrošinātāja vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pieprasījuma Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra sniedz informāciju par:

1) cietušajai personai aprēķinātā valsts sociālās apdrošināšanas pakalpojuma un valsts sociālā pabalsta apmēru par pieprasījumā norādīto laikposmu, lai saskaņā ar šo likumu apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs varētu pieņemt lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību;

2) cietušās personas apdrošināšanas iemaksu algas apmēru par pieprasījumā norādīto laikposmu, lai saskaņā ar šo likumu apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs varētu pieņemt lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību;

3) tās personas darba devēju, ar kuru zaudējumus nodarījušā transportlīdzekļa vadītājs ir darba tiesiskajās vai dienesta attiecībās un pret kuru Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību, ja pieprasījumā norādītajā laikposmā darba devējs ir aprēķinājis sociālās apdrošināšanas iemaksas.

(2) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, kas sedz izdevumus, lēmuma pieņemšanai par apdrošināšanas atlīdzību ir tiesīgs:

1) rakstveidā pieprasīt un saņemt no ārstniecības iestādes ziņas par ceļu satiksmes negadījumā cietušās personas ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi, kas saistīta ar konkrēto ceļu satiksmes negadījumu (ziņas, ko minētās personas ieguvušas par cietušās personas ārstēšanu, slimības diagnozi un prognozi, ir konfidenciālas);

2) izmantot tiesu medicīnas ekspertīzes atzinumus tikai ar procesa virzītāja rakstveida atļauju;

3) nosūtīt cietušo personu uz medicīnisko izmeklēšanu, kas saistīta ar konkrētajā ceļu satiksmes negadījumā nodarīto veselības kaitējumu.

(3) Lai saskaņā ar šo likumu apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs varētu izvērtēt cietušajai personai noteiktās invaliditātes cēloņsakarību ar ceļu satiksmes negadījumā gūtajām traumām un pieņemt lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību, Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija pēc apdrošinātāja vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pieprasījuma izsniedz lēmuma par invaliditāti un ekspertīzes akta atvasinājumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

55.pants. Valsts robežsardzes pienākumi un tiesības transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas pārbaudē, transportlīdzeklim šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu, kas vienlaikus ir Eiropas Ekonomikas zonas ārējā robeža

Ja pārbaudē konstatēts, ka Latvijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība nav apdrošināta, vai tāda transportlīdzekļa, kas parasti atrodas ārpus Eiropas Ekonomikas zonas teritorijas, vadītājs nevar uzrādīt dokumentu, kurš apliecina transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līguma spēkā esamību:

1) transportlīdzekļa iebraukšana Latvijas Republikā ir pieļaujama tikai pēc tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas;

2) transportlīdzeklim izbraucot no Latvijas Republikas, Valsts robežsardze veic normatīvajos aktos noteiktās darbības, tai skaitā lemj par administratīvā soda piemērošanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011. likumu, kas stājas spēkā 26.10.2011.)

56.pants. Valsts robežsardzes pienākumi un tiesības transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas pārbaudē Latvijas Republikas teritorijā

Ja pārbaudē konstatēts, ka Latvijas Republikā reģistrēta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība vai tāda transportlīdzekļa, kas parasti atrodas ārpus Latvijas Republikas teritorijas, īpašnieka civiltiesiskā atbildība nav apdrošināta, Valsts robežsardze veic normatīvajos aktos noteiktās darbības, tai skaitā lemj par administratīvā soda piemērošanu.

(22.09.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.10.2011.)

57. pants. Ceļu satiksmes negadījumu novēršana

(1) Ceļu satiksmes negadījumu novēršana ir ceļu satiksmes drošības pasākumu kopums, lai:

1) nodrošinātu preventīvos pasākumus ceļu satiksmes drošības jomā;

2) informētu un izglītotu ceļu satiksmes dalībniekus;

3) mazinātu ceļu satiksmes negadījumu iestāšanās biežumu;

4) novērstu un mazinātu ceļu satiksmes negadījumu sekas.

(2) Ceļu satiksmes negadījumu novēršanas pasākumu veikšanai apdrošinātāji katru ceturksni ieskaita Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja kontā divus procentus no parakstīto apdrošināšanas prēmiju summas, kas norādīta apdrošināšanas līgumā tā noslēgšanas brīdī, no tās atskaitot šā likuma 10. pantā minētajos gadījumos transportlīdzekļa īpašniekam vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam transportlīdzekļa turētājam atmaksāto prēmijas daļu. Šā likuma 14. panta otrajā un trešajā daļā minētajos gadījumos parakstītā apdrošināšanas prēmija ir apdrošināšanas līguma noslēgšanas brīdī aprēķinātā prēmija, no kuras atskaitīts apdrošināšanas prēmijas maksājuma samazinājums, ko apdrošinātājam kompensē Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs no Garantijas fonda.

(3) Par naudas izlietojumu lemj Ministru kabineta izveidota konsultatīva institūcija, kuras darbības mērķis ir sekmēt vienotas valsts politikas izstrādi un īstenošanu ceļu satiksmes drošības jomā, lai paaugstinātu vispārējo ceļu satiksmes drošības līmeni valstī, — Ceļu satiksmes drošības padome, ievērojot, ka ne mazāk par pusi no šā panta otrajā daļā minētajiem līdzekļiem izmanto Iekšlietu ministrijas padotībā esošās iestādes.

(14.03.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

VI nodaļa
Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas informācijas sistēma

58.pants. Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas informācijas sistēmas struktūra

(1) Apdrošinātāju, Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja, Ceļu satiksmes drošības direkcijas, Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras, Autotransporta direkcijas, Iekšlietu ministrijas un citu institūciju informācijas sistēmas un reģistri veido sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas informācijas sistēmu — strukturētu informācijas tehnoloģiju un datubāzu kopumu (turpmāk — informācijas sistēma).

(2) Informācijas sistēmā tiek uzkrāti un apstrādāti dati, kas nepieciešami sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas darbības nodrošināšanai.

(3) Informācijas sistēmas darbībai nepieciešamo datu apjomu un veidus, kā arī datu apmaiņas un izmantošanas kārtību nosaka Ministru kabinets. Pienākumu sniegt minēto informāciju ietver līgumos, ko savstarpēji noslēdz šā panta pirmajā daļā minētās institūcijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. un 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

59.pants. Apdrošinātāja un Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja tiesības un pienākumi, apstrādājot datus informācijas sistēmā

(1) Apdrošinātājam pirms apdrošināšanas līguma slēgšanas ir tiesības saņemt no informācijas sistēmas datus, kas nepieciešami apdrošināšanas līguma noslēgšanai un apdrošināšanas prēmijas apmēra noteikšanai, tostarp datus par iepriekšējo apdrošināšanas līgumu darbības laikā veikto apdrošināšanas atlīdzības izmaksu skaitu, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā konstatēto to gadījumu skaitu, kad transportlīdzeklis vadīts, izdarot administratīvus pārkāpumus, par kuriem reģistrē pārkāpumu uzskaites punktus, un noziedzīgus nodarījumus pret satiksmes drošību.

(2) Apdrošinātājam, noslēdzot apdrošināšanas līgumu, ir pienākums nodot informācijas sistēmai datus par attiecīgo līgumu.

(3) Apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam ir tiesības saņemt no informācijas sistēmas datus, kas nepieciešami apdrošināšanas gadījuma administrēšanai, un pienākums nodot informācijas sistēmai datus par:

1) pieteikto apdrošināšanas gadījumu;

2) pieņemto lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību.

(4) Šajā pantā minēto datu apjomu un sniegšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(5) Apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, iegūstot un apstrādājot fizisko personu datus, ievēro Fizisko personu datu apstrādes likuma prasības.

(6) Pēc datu nodošanas informācijas sistēmai labojumus tajos ir tiesīgs izdarīt tikai tas apdrošinātājs, kas tos nodevis, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. un 14.03.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 8.nr.; 2000, 3., 23.nr.).

2. Kompleksais līgums un grupas līgums, kas noslēgts pirms šā likuma spēkā stāšanās, ir spēkā līdz šajā līgumā norādītā termiņa beigām.

3. Apdrošinātājam Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs no Garantijas fonda sedz izmaksāto apdrošināšanas atlīdzības daļu, kas pārsniedz apdrošināšanas polises izdošanas brīdī spēkā bijušo apdrošinātāja atbildības limitu, ja apdrošināšanas polise izdota un stājusies spēkā pirms šā likuma stāšanās spēkā vai stāsies spēkā mēneša laikā pēc šā likuma stāšanās spēkā.

4. Šā likuma 19.panta otrā daļa stājas spēkā 2005.gada 1.maijā.

5. Šā likuma 24.pants stājas spēkā 2005.gada 1.janvārī.

6. Šā likuma 48.pants stājas spēkā ar dienu, kad Satiksmes biroja manta, saistības, kā arī saistību nodrošinājums tiek nodots Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam.

7. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai ir spēkā šādi Ministru kabineta noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

1) Ministru kabineta 1997.gada 13.maija noteikumi Nr.179 "Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas apdrošinājuma ņēmēju interešu aizsardzības fonda nolikums";

2) Ministru kabineta 1997.gada 13.maija noteikumi Nr.180 "Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas garantijas (rezerves) fonda nolikums";

3) Ministru kabineta 1997.gada 15.jūlija noteikumi Nr.252 "Noteikumi par autotransporta tehnisko ekspertīzi sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātajā apdrošināšanā";

4) Ministru kabineta 1997.gada 26.augusta noteikumi Nr.308 "Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības aprēķināšanas kārtību apgādājamiem sakarā ar ceļu satiksmes negadījumā cietušās personas nāvi";

5) Ministru kabineta 1999.gada 2.februāra noteikumi Nr.31 "Noteikumi par sadarbību sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas informācijas apmaiņas jomā";

6) Ministru kabineta 1998.gada 2.jūnija noteikumi Nr.209 "Kārtība, kādā izmaksājama zaudējumu atlīdzība slimokasēm un Valsts obligātās veselības apdrošināšanas centrālajam fondam sakarā ar ceļu satiksmes negadījumā cietušo personu ārstēšanu".

8. Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas apdrošinājuma ņēmēju interešu aizsardzības fondā uzkrātie līdzekļi tiek ieskaitīti Garantijas fondā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā līdz 2005.gada 1.janvārim.

9. Līdz dienai, kad Satiksmes biroja manta, saistības, kā arī saistību nodrošinājums tiks nodots Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam, ir spēkā Ministru kabineta 1997.gada 13.maija noteikumi Nr.182 "Satiksmes biroja nolikums",

ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

10. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir Satiksmes biroja mantas, saistību, kā arī saistību nodrošinājuma pārņēmējs ar dienu, kad Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs reģistrēts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

11. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā līdz 2004.gada 1.septembrim Finanšu ministrija atbilstoši šā likuma prasībām nodod Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam Satiksmes biroja mantu, saistības, kā arī saistību nodrošinājumu. Līdz Satiksmes biroja mantas, saistību, kā arī saistību nodrošinājuma pārņemšanas dienai šajā likumā noteiktās Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja funkcijas pilda Satiksmes birojs.

12. Garantijas fonda līdzekļi līdz 2005.gada 31.decembrim glabājas Valsts kasē.

13. Grozījumi šā likuma 15.panta pirmās daļas 1. un 2.punktā attiecībā uz šo punktu izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2012.gada 1.jūnijā. Līdz 2012.gada 31.maijam, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs sedz zaudējumus, nepārsniedzot noteikto apdrošinātāja atbildības limitu:

1) no 2007.gada 1.novembra līdz 2009.gada 30.novembrim:

a) personai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai — līdz 350 000 eiro ekvivalentu latos saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas maiņas kursu dienā, kad pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, katrai cietušajai personai, bet par ceļu satiksmes negadījumu nepārsniedzot 2 500 000 eiro ekvivalentu latos saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas maiņas kursu dienā, kad pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu,

b) mantai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai — līdz 100 000 eiro ekvivalentu latos saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas maiņas kursu dienā, kad pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, neatkarīgi no trešo personu skaita;

2) no 2009.gada 1.decembra līdz 2012.gada 31.maijam:

a) personai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai — līdz 2 500 000 eiro ekvivalentu latos saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas maiņas kursu dienā, kad pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, neatkarīgi no cietušo personu skaita,

b) mantai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai — līdz 500 000 eiro ekvivalentu latos saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas maiņas kursu dienā, kad pieņemts lēmums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, neatkarīgi no trešo personu skaita.

(27.09.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.11.2007.)

14. Šā likuma $23.^{1}$ un $51.^{2}$ pants stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī un attiecas uz apdrošināšanas gadījumiem, kas notikuši pēc 2007.gada 31.decembra.

(27.09.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.11.2007.)

15. Grozījumi šā likuma 44.panta otrās daļas 6.punktā attiecībā uz informācijas sniegšanu saskaņā ar šā likuma $51.^{2}$ pantu stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī.

(27.09.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.11.2007.)

16. Šā likuma 4.[1] pants, grozījumi attiecībā uz 8.panta izteikšanu jaunā redakcijā, grozījumi šā likuma 16.panta pirmajā daļā, 17.panta sestajā daļā un 53.panta pirmajā daļā stājas spēkā 2008.gada 1.jūnijā.

(27.09.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.11.2007.)

17. Līdz zemnieku un zvejnieku saimniecību statusa, dibināšanas un darbības pamatnoteikumu tiesiskā regulējuma nodrošināšanai atbilstoši Zemnieku un zvejnieku saimniecību likumam šā likuma 14.panta trešajā daļā minētais apdrošinātāja noteiktās apdrošināšanas prēmijas maksājuma samazinājums attiecas arī uz zemnieka vai zvejnieka saimniecības īpašnieku, kamēr zemnieka vai zvejnieka saimniecība nav ierakstīta komercreģistrā.

(23.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.11.2008.)

18. Šā likuma 25.panta otrā daļa (jaunā redakcijā), kā arī 25.panta trešā, ceturtā un piektā daļa ir piemērojama apdrošināšanas gadījumiem, kas notikuši, sākot ar 2017.gada 1.janvāri.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

19. Šā likuma 15. panta pirmās daļas 1. un 2. punkta grozījumos minētais apdrošinātāja atbildības limits piemērojams ceļu satiksmes negadījumiem, kuri notikuši, sākot ar 2019. gada 1. janvāri.

(14.03.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

20. Ja transportlīdzeklis normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nodots tirdzniecības uzņēmumam (komersantam) tirdzniecībai līdz šā likuma 3. panta trešās daļas 1. punkta "a" apakšpunkta spēkā stāšanās dienai, transportlīdzekļa īpašniekam vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam transportlīdzekļa turētājam (ja tas noslēdzis attiecīgu apdrošināšanas līgumu) ir tiesības izbeigt apdrošināšanas līgumu pirms termiņa, iesniedzot apdrošinātājam rakstveida pieteikumu par šā līguma izbeigšanu pirms termiņa un pieteikumam pievienojot apdrošināšanas līguma izbeigšanas pamatojumu — pierādījumu, ka transportlīdzeklis normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nodots tirdzniecības uzņēmumam (komersantam) tirdzniecībai līdz šajā punktā minētās tiesību normas spēkā stāšanās dienai. Šādā gadījumā transportlīdzekļa īpašniekam vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā — transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam transportlīdzekļa turētājam (ja tas noslēdzis attiecīgu apdrošināšanas līgumu) ir tiesības uz to iemaksātās apdrošināšanas prēmijas daļu, kura atbilst atlikušajam laikposmam no pieteikuma iesniegšanas dienas līdz apdrošināšanas līguma termiņa beigām un no kuras atskaitīti ne vairāk kā pieci procenti no apdrošināšanas prēmijas daļas par atlikušo periodu, ja, pamatojoties uz attiecīgo apdrošināšanas līgumu, nav pieteikta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa.

(14.03.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

21. Šā likuma 3.[1], 41.[1] un 41.[2] pants stājas spēkā 2021. gada 1. februārī, bet grozījumi šā likuma 9. panta pirmajā daļā (par ievaddaļas izteikšanu jaunā redakcijā un pirmās daļas 3. punkta izslēgšanu) un 9. panta 1.[1] daļa — 2021. gada 1. jūlijā.

(17.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2021.)

22. Apdrošināšanas līgums, kas noslēgts attiecībā uz speciālo militāro tehniku, uzskatāms par izbeigtu ar dienu, kad stājas spēkā šā likuma 3.[1] pants. Ja apdrošināšanas līgums ir izbeidzies šajā punktā minētajā gadījumā un Nacionālie bruņotie spēki iesniedz apdrošinātājam rakstveida pieteikumu par iemaksātās apdrošināšanas prēmijas daļas atmaksu, Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem ir tiesības uz to iemaksātās apdrošināšanas prēmijas daļu, kura atbilst atlikušajam laikposmam no pieteikuma iesniegšanas dienas līdz apdrošināšanas līguma termiņa beigām un no kuras atskaitīti ne vairāk kā pieci procenti no apdrošināšanas prēmijas daļas par atlikušo periodu, ja nav pieteikta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa, pamatojoties uz attiecīgo apdrošināšanas līgumu.

(17.12 20202. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2021.)

23. Šā likuma 14. panta otrās daļas 3. punkts un 2.[1] daļas otrais teikums stājas spēkā 2021. gada 1. jūlijā.

(17.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2021.)

24. Ministru kabinets līdz 2021. gada 1. septembrim iesniedz Saeimai izvērtējumu par šā likuma 14. pantā noteikto tiesisko regulējumu attiecībā uz apdrošināšanas prēmijas maksājuma samazinājumu un iespējamo šā maksājuma samazinājuma pakāpenisku atcelšanu un turpmāko risinājumu.

(17.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2021.)

25. Šā likuma 9.[2] pants stājas spēkā 2022. gada 1. jūlijā.

(09.12.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.01.2022.)

26. Grozījumi šā likuma 10. pantā attiecībā uz panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2022. gada 1. jūlijā un piemērojami apdrošināšanas līgumiem, kas noslēgti, sākot ar 2022. gada 1. jūliju.

(09.12.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.01.2022.)

27. Šā likuma 1. panta pirmās daļas 8.[1] punkts, grozījumi 13. panta pirmajā daļā, 13. panta trešā un ceturtā daļa un grozījumi 50. pantā attiecībā uz pirmās daļas 1. punkta papildināšanu un trešās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2025. gada 1. janvārī.

(14.11.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

28. Grozījumi attiecībā uz šā likuma 1. panta pirmās daļas 12. punkta papildināšanu ar "c" apakšpunktu, grozījumi šā likuma 4.[1] pantā attiecībā uz pirmās un otrās daļas izslēgšanu un trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un grozījumi šā likuma 7. panta pirmajā daļā attiecībā uz pirmā teikuma izteikšanu jaunā redakcijā un 8. pantā attiecībā uz pirmās un trešās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2025. gada 1. jūlijā.

(14.11.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

29. Grozījumi šā likuma 14. panta otrās daļas ievaddaļā par tās izteikšanu jaunā redakcijā un trešajā daļā attiecībā uz pirmā teikuma izteikšanu jaunā redakcijā, kā arī šā likuma 14. panta 2.[2] daļa stājas spēkā 2025. gada 1. aprīlī.

(14.11.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

30. Grozījumi šā likuma 1. panta pirmajā daļā par 2. punkta izteikšanu jaunā redakcijā, 3. panta pirmajā daļā par tās papildināšanu ar vārdiem "lietojot transportlīdzekli transporta funkcijai, neatkarīgi no transportlīdzekļa lietošanas vietas un tā, vai transportlīdzeklis atradies kustībā" un 3. panta otrajā daļā par pirmā teikuma izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2025. gada 1. novembrī.

(05.12.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

31. Ministru kabinets līdz 2025. gada 30. aprīlim iesniedz Saeimai izvērtējumu par šā likuma normu atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. novembra direktīvas (ES) 2021/2118 prasībām attiecībā uz termina "transportlīdzekļa izmantošana" tvēruma paplašināšanu un ar to saistīto transportlīdzekļu apdrošināšanas pienākumu, kā arī nepieciešamajiem grozījumiem šajā likumā.

(05.12.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

32. Grozījumi attiecībā uz šā likuma 1. panta pirmās daļas 12. punkta papildināšanu ar "d" apakšpunktu stājas spēkā 2026. gada 1. maijā.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

33. Grozījumi šā likuma 14. panta trešajā daļā stājas spēkā 2026. gada 1. janvārī.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

34. Grozījumi šā likuma 36. panta piektajā daļā un 36. panta astotā daļa, kā arī grozījumi 51. panta devītajā daļā stājas spēkā 2026. gada 1. jūlijā.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.11.2025.)

35. Grozījumi šā likuma 35. panta 2. punktā par tā izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2027. gada 1. janvārī un piemērojami apdrošināšanas gadījumiem, kas notikuši, sākot ar 2027. gada 1. janvāri.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026. Minētais grozījums iekļauts likuma redakcijā uz 01.01.2027.)

36. Grozījumi šā likuma 1. panta pirmās daļas $10.^{1}$ punktā un $38.^{1}$ pantā par to izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2027. gada 1. jūlijā un piemērojami apdrošināšanas līgumiem, kas noslēgti, sākot ar 2027. gada 1. jūliju.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.07.2027.)

37. Šā likuma 37. panta piektā daļa un 44. panta otrās daļas 3. punkts jaunā redakcijā, kā arī 44. panta $2.^{1}$ daļa stājas spēkā 2027. gada 1. jūlijā.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.07.2027.)

38. Šā likuma 37. panta piektajā daļā minētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2027. gada 30. jūnijam.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

39. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs līdz 2027. gada 30. jūnijam iesniedz Finanšu ministrijai saskaņošanai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja statūtus atbilstoši šā likuma 43. panta sestajai daļai.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

40. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs līdz 2027. gada 30. jūnijam iesniedz Finanšu ministrijai saskaņošanai interešu konflikta novēršanas kārtību un sūdzību izskatīšanas kārtību saskaņā ar šā likuma 44. panta piektās un sestās daļas prasībām.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

41. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs līdz 2027. gada 30. jūnijam iesniedz Finanšu ministrijai saskaņošanai Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja valdes locekļu atbilstības un piemērotības novērtēšanas kārtību atbilstoši šā likuma 47. panta trešajai daļai.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

42. Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nodrošina tā valdes locekļu atbilstību šā likuma 47. panta otrās daļas prasībām attiecībā uz jaunu valdes locekļu ievēlēšanu, beidzoties esošo valdes locekļu pilnvaru termiņam, kas noteikts Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja statūtos.

(15.10.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.11.2026.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(27.09.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.09.2011. un 14.11.2024. likumu, kas stājas spēkā 10.12.2024.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Eiropas Padomes 1972.gada 24.aprīļa direktīvas 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību;

2) Eiropas Padomes 1983.gada 30.decembra otrās direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;

3) Eiropas Padomes 1990.gada 14.maija trešās direktīvas 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu;

4) Eiropas Padomes 1992.gada 18.jūnija direktīvas 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar kuru groza direktīvu 73/239/EEK un direktīvu 88/357/EEK (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva);

5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 16.maija direktīvas 2000/26/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ar kuru tiek grozītas Padomes direktīvas 73/239/EEK un 88/357/EEK (Ceturtā direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu);

6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005.gada 11.maija direktīvas 2005/14/EK, ar ko groza Padomes direktīvas 72/166/EEK, 84/5/EEK, 88/357/EEK un 90/232/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2000/26/EK attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu lietošanu;

7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 16.septembra direktīvas 2009/103/EK par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību;

8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. novembra direktīvas (ES) 2021/2118, ar ko groza direktīvu 2009/103/EK par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību.

Likums stājas spēkā 2004.gada 1.maijā.

Likums Saeimā pieņemts 2004.gada 7.aprīlī.

Valsts prezidente V.Vīķe-Freiberga

Rīgā 2004.gada 27.aprīlī

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"